

Opinia națională

Săptămânal de opinie, informație și idei de larg interes național

Director: Mircea Itu. Redactor-șef: Mioara Vergu-Iordache

Universitatea Spiru Haret - ADMITEREA 2009

Facultățile, specializările/programele de studii și formele de învățământ de zi, la distanță și cu frecvență redusă din structura Universității *Spiru Haret* sunt organizate și funcționează în conformitate cu prevederile cuprinse în:

- Art.29(3) din *Legea nr.87/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației*: „În învățământul superior, evaluarea și acreditarea se fac la nivelul structurilor instituționale pentru fiecare program din ciclul de licență, care duce la o calificare universitară distinctă”.
- Art.60(1) din *Legea învățământului nr. 84/1995*, republicată, cu modificările și completările ulterioare: „Activitatea didactică se poate organiza în următoarele forme: de zi, seral, cu frecvență

redușă și la distanță. Formele de învățământ seral, cu frecvență redusă și la distanță pot fi organizate de instituțiile de învățământ superior care au cursuri de zi”.

Hotărârile de Guvern nr. 676/2007 și 635/2008 au nesocotit aceste prevederi în privința structurii Universității *Spiru Haret*, aprobată de Senatul universitar, adăugând/modificând/completând la lege. Ca urmare, prin deciziile nr. 1242 din 5 martie 2009 și nr. 1988 din 3 aprilie 2009, irevocabile, ale Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Contencios Administrativ și Fiscal, recursurile declarate de Guvernul României și Ministerul Educației, Cercetării și Inovării împotriva Universității *Spiru Haret* au fost respinse ca neîntemeiate.

Înscrierea și admiterea se desfășoară la sediul central

al Universității *Spiru Haret* din București, Str. Ion Ghica nr. 13, sectorul 3, la sediile facultăților din București, Constanța, Brașov, Craiova, Râmnicu-Vâlcea, Câmpulung-Muscel, Blaj și la Centrele pentru învățământ la distanță ale Universității *Spiru Haret* din țară și din străinătate.

• În perioada iunie-septembrie a.c., pentru candidații posesori de diplomă de bacalaureat din promoțiile anterioare anului 2009.

• În perioada iulie-septembrie a.c., pentru candidații absolvenți de liceu ai promoției 2009, care au promovat examenul de bacalaureat, pe baza adeverințelor eliberate de liceu, în care se precizează media generală și notele obținute la probele susținute, până la dobândirea diplomei de bacalaureat.

Documentele necesare înscrierii la admitere:

- diploma de bacalaureat (diplomă echivalentă cu aceasta), în original (sau adeverință eliberată de liceu, în original sau copie legalizată, pentru candidații care au promovat examenul de bacalaureat în anul 2009);
- certificatul de naștere, în copie (xerox);
- certificat de căsătorie (dacă este cazul), în copie (xerox);
- adeverință medicală tip;
- copie după buletinul (cartea) de identitate, care să cuprindă codul numeric personal;
- 3 fotografii tip buletin de identitate;
- copie legalizată după diploma de bacalaureat, însoțită de adeverință eliberată de facultatea la care se află diploma de bacalaureat, în original (pentru cei care urmează a doua facultate);
- Un dosar plic.

Centre teritoriale pentru învățământul la distanță (ID)

1. **ALBA IULIA**, Str. Mihai Viteazul, nr.31, 0258/832.199 (telefon și fax)
2. **ALEXANDRIA**, Str. Libertății, nr. 202A, 0247/421.006 (telefon și fax)
3. **ARAD**, Str. Corneliu Coposu, nr. 8bis, 0257/270.242 (telefon și fax)
4. **BACĂU**, Str. Mărășești, nr. 5, 0234/523.900 (telefon și fax)
5. **BAIA MARE**, Bd. Independenței, nr.4, 0262/211.770 (telefon și fax)
6. **BISTRIȚA-NĂȘAUD**, Str. Vasile Conta, nr.1, 0263/230.672 (telefon și fax)
7. **BLAJ**, Str. T. Vladimirescu, nr.80, 0258/711.231 (telefon), 0258/711.868 (fax)
8. **BRAȘOV**, Str. Turmului, nr. 5, 0268/548.022 (telefon și fax)
9. **BRĂILA**, Calea Călărașilor, nr. 15, etaj 2, 0239/612.256 (telefon și fax)
10. **BOTOȘANI**, Str. Arhimandrit Marchian, nr. 5, 0231/511.440 (telefon și fax)
11. **BUZĂU**, Str. Nicolae Bălcescu, nr. 38, 0238.727.616 (telefon și fax)
12. **BUCUREȘTI**, Str. Ion Ghica, nr. 13, Sector 3, (021)314.00.76/176 (telefon), (021)312.11.50 (fax)
13. **CÂMPULUNG-MUSCEL**, Str. Traian, nr. 223, 0248/512.2843 (telefon și fax)
14. **CĂLĂRAȘI**, Str. Lalelelor, 0242/311.357 (telefon și fax)
15. **CLUJ-NAPOCA**, Bd. 21 Decembrie 1989, nr. 74, 0264/431.944 (telefon și fax)
16. **CONSTANȚA**, Str. Unirii, nr.32-34, 0241/541.491 (telefon și fax)
17. **CRAIOVA**, Str. Braza lui Novac, nr. 4, 0251/599.282 (telefon), 0251/423.395 (fax)
18. **DEVA**, Str. 22 Decembrie, nr. 37/A, 0254/214.433 (telefon și fax)
19. **DROBETA-TR. SEVERIN**, Str. Antonini, nr. 2, 0252/324.728 (telefon și fax)
20. **FOCSANI**, Str. Dimitrie Cantemir, nr. 14, 0237/231.158 (telefon și fax)
21. **GALAȚI**, Str. Brăilei, nr. 134, 0236/466.575 (telefon și fax)
22. **GIRGIU**, Str. 23 August, nr. 9, 0246/215.986 (telefon și fax)
23. **IASI**, Bd. Carol I, nr. 8, 0232/273.071 (telefon și fax)
24. **MIERCUREA CIUC**, Piața Libertății, nr. 16, 0266/311.226 (telefon și fax)
25. **ORADEA**, Str. Roman Ciorogariu, nr. 18, 0259/432.389 (telefon și fax)
26. **PIATRA NEAMȚ**, Bd. Republicii, nr. 15, 0233/223.741 (telefon și fax)
27. **PITEȘTI**, Piața Vasile Milea, nr. 3, 0248/213.118 (telefon și fax)
28. **PLOIEȘTI**, Strada Democratiei, nr. 17, 0244/546.788 (telefon și fax)

Facilități acordate studenților Universității Spiru Haret

- Fiii de țărani, de cadre didactice, de pensionari și șomeri, aflați în întreținerea părinților, sunt scutiți de plata taxei de înscriere pentru admitere;
- Taxe de școlarizare moderate, achitabile în 3 rate;
- Cursuri tipărite, realizate de editura și complexul tipografic proprii, puse la dispoziția studenților cu reducere de 30%;
- Consultanți, lecții de sinteză, dezbateri, teste de evaluare prezentate prin intermediul posturilor proprii de televiziune (TVRM) și radio (Radio România de Măine) și al publicației *Opinia națională*;
- Acces gratuit în biblioteca virtuală a Universității și la bibliotecile facultăților;
- Evaluarea computerizată a cunoștințelor, utilizând platforma de e-Learning Blackboard;
- Burse de merit;
- Cazare în căminele proprii din București;
- Masă, subvenționată cu 30%, la cantina proprie din București;
- Acces gratuit la clubul studentesc propriu și în Complexul sportiv din București;
- Cursuri de limbi străine de largă circulație internațională, organizate de Centrul de Limbi Străine, finalizate cu Certificate de competență lingvistică și de excelență.

Universitatea Spiru Haret, acreditată prin Legea 443/2002, organizează în anul universitar 2009-2010

- **studii universitare de masterat (ciclul II Bologna)**, cu durata de 4 semestre, în specializările acreditate ale studiilor universitare de licență;
- **studii postuniversitare de masterat**, cu durata de 3 semestre, în specializările acreditate ale studiilor universitare de licență. Admiterea la aceste studii se realizează în perioada 1-30 septembrie 2009.

Taxa de înscriere la admitere este de 60 lei.

Taxe de școlarizare (Pot fi achitate integral sau în trei rate)

Specializarea	ZI	ID, FR
Drept, Administrație publică, Marketing, Afaceri internaționale, Contabilitate și informatică de gestiune, Management, Finanțe și bănci, Filosofie, Studii culturale, Jurnalism, Comunicare și relații publice, Sociologie, Psihologie, Pedagogie muzicală, Geografie, Geografia Turismului, Limba și literatura română – O limbă străină (engleză, franceză), Istorie, Administrarea afacerilor, Matematică, Informatică, Pedagogie	1.380 lei	1.080 lei
Limba și literatura modernă A (engleză, franceză) – Limba și literatura modernă B (franceză, engleză, germană, spaniolă, italiană, rusă, latină, arabă, japoneză, chineză)	1.725 lei	1.125 lei
Educație fizică și sportivă	1.725 lei	1.425 lei
Kinetoterapie și motricitate specială	1.725 lei	-
Arhitectură, Arte spectacolului (Actorie)	1.800 lei	-
Medicină veterinară	2.530 lei	-

CONȚINUTUL ȘI IPOSTAZELE ALIENĂRII OMULUI CONTEMPORAN

Prof. univ. dr. Ioan N. ROȘCA

Termenul filosofic de alienare (sau înstrăinare) a omului are un cu totul alt înțeles decât cel cu care este utilizat în plan medical. Filosofic, conceptul de alienare desemnează acea afirmare a ființei umane ale cărei rezultate se întorc împotriva omului însuși, a satisfacerii cerințelor și aspirațiilor sale autentice umane.

În înțelesul amintit, termenul de alienare sau înstrăinare a fost înțeles de G.W.Fr. Hegel, dar procesul pe care îl desemnează a fost evidențiat și cercetat anterior de J.-J. Rousseau, iar ulterior, în mod multilateral, de K. Marx.

În contemporaneitate, fenomenul alienării omului nu se mai prezintă întocmai cum a fost conceput și analizat la sfârșitul perioadei moderne, ci a căpătat și alte forme sau alte aspecte ale principalelor sale forme de manifestare.

Alienarea economică

Alienarea economică rămâne, și în contemporaneitate, una din ipostazele cele mai importante ale pierderii omului, deoarece vizează activitatea vitală a acestuia, de asigurare a subzistenței sale fizice și a familiei sale, precum și a suportului material pentru cerințele sale spirituale. Unele din aspectele înstrăinării economice evidențiate de Marx se regăsesc și azi, în special la oamenii din țările subdezvoltate, dar și la unii din țările în curs de dezvoltare. În societățile dezvoltate însă, oamenii continuă să fie alienați economic nu prin sărăcie, prin lipsa mijloacelor de trai, ci, dimpotrivă și oarecum paradoxal, prin surplusul acestora, legat nu de un nivel prea scăzut, ci de unul

excesiv de înalt al dezvoltării tehnice. Dintre orientările filosofice contemporane care au abordat cel mai mult această nouă ipostază a alienării economice se detașează *existențialismul* inițiat de Martin Heidegger, *structuralismul* în varianta lui Michel Foucault și *freudo-marxismul*, cunoscut și sub numele de *Școala de la Frankfurt*, prin Herbert Marcuse.

Heidegger a descris alienarea omului contemporan ca proces generalizat, generat, potrivit lui, în condițiile oricărei socializări și, în acest context, inclusiv în condițiile economice ale tehnicii avansate. Starea de neautenticitate, observa Heidegger, în lucrarea sa *Sein und Zeit*, cuprinde nu numai relația omului cu semenii săi, ci și raporturile sale cu lucrurile. Astfel,

omului i se opun atât lumea uneltelor, care îi apare ca o lume în mâini, dar înstrăinată, cât și lumea obiectelor, ca o lume care îi stă în față. De altfel, în condițiile *Anonimatului*, oamenii înșiși se depersonalizează și se reifică, fiecare acționând aplătat, stereotip, mecanic, ca un fel de obiect printre altele. Departate de a reuși să umanizeze și să domine lucrurile, de exemplu tehnica avansată, omul devine, dimpotrivă, o anexă a lor. În consecință, lipsindu-l pe om de autenticitate, de personalitate, *Anonimatul* l-ar degaja, totodată, de orice responsabilitate.

Spre deosebire de existențialism, structuralismul pune accent nu pe individ, ci pe societate, dar susține aceeași anihilare a individului în cadrul raporturilor sociale, tehnocratie și pragmatizate. Neglijând metodologic individualitatea umană, structuralismul tinde să o ignore și ontologic, sau, mai exact, să considere că individul s-ar dizolva în rețelele lui de relații, în speță în cele tehnice. În acest sens, Michel Foucault afirmă că „omul este în curs de a pieri pe măsură ce strălucește mai puternic la orizontul nostru ființa limbajului” (Michel Foucault, *Les mots et les choses*, Paris, Gallimard, 1966, p. 397), a limbajului standardizat și anihilant, specific tehnicii și culturii contemporane. S-ar putea chiar paria, adaugă structuralistul francez, că omul s-ar stinge, ca la marginea mării, un chip desenat pe nisip.

În genere, constatăm că variatele concepții contemporane despre alienarea economică au în vedere faptul că societatea industrială, prin tehnizarea ei excesivă, tinde să-i standardizeze pe oameni și să-i reducă la un orizont tehnicist, anihilându-le individualitatea și bogăția dimensiunii lor spirituale.

În lucrarea sa *Om unidimensional* (1960), Herbert Marcuse a susținut că, în societatea de consum, care produce o supraabundență de bunuri, aproape toți membrii societății, inclusiv muncitorii, sunt alienați prin faptul că devin unidimensionali, în sensul că își manifestă doar dispoziția de a aproba și conserva sistemul social existent și își pierde capacitatea de a-l critica și transforma. Economic, ei fetișizează mărfurile, consumul și, deci, trebuințele materiale. Astfel, se produce o reificare a omului, o dependență a lui de bunurile de consum, o pierdere a lui printre obiecte. El este preocupat și absorbit de locuința sa, de mobila sa, de tot felul de echipamente casnice, cum sunt cele pentru bucătărie, pentru baie, pentru curățenie, de mașina sa etc.

Un alt aspect al alienării economice, sesizat și de Marcuse, vizează faptul că, odată cu diviziunea tot mai adâncită a muncii, omul se specializează tot mai îngust, pe un subsansamblu sau chiar pe un anumit component al obiectului produs, și, deci, faptul că orizontul său tehnico-științific devine tot mai restrâns.

(Continuare în pag. 5)

• **La 22 mai, academicianul Răzvan Theodorescu a împlinit 70 de ani. O vârstă care-l găsește atât de tânăr spiritual și fizic, o vârstă la care se află într-o plină efervescență creatoare. Tot anul acesta se împlinesc 35 de ani de la apariția primei sale cărți.**

În pagina a 8-a, citiți un foarte interesant interviu acordat de academicianul Răzvan Theodorescu colaboratorului nostru, conf.univ.dr. Valeriu Râpeanu.

• **Colaboratorii noștri - studenții noștri**

Pagina a 6-a

Titlu de Excelență pentru Lucia MUREȘAN

Pentru publicul din Alba Iulia, Sebeș și Lancrăm a fost o sărbătoare reînălțarea cu artista Lucia Mureșan, fidelă Festivalului *Lucian Blaga* din anul 1981.

Recitalul de la Centru Cultural *Lucian Blaga* – cu versuri ale marelui poet – a fost emoționant, apreciat de o sală plină, ce aplauda în picioare cu multă căldură.

În seara următoare, 9 mai, ziua de naștere a Magului Tansilvan, Luciei Mureșan i s-a acordat *Titlul de Excelență* pentru contribuția deosebită la îmbogățirea și promovarea culturii românești în spațiul european și în lume, alături de academicianul Dimitrie Vatamaniuc, scriitorii Horia Bădescu și Ion Brad.

Publicul a mai avut un prilej de bucurie – prezentarea cărții *Lucia Mureșan. În dialog cu Pușa Roth*, carte aflată la a doua ediție, Editura *Ars Longa* de la Iași, lansată în prima zi a Târgului Alba – Transilvania. Dialogul născut firesc în jurul cărții și autografele oferite de Lucia Mureșan și Pușa Roth au dat serii o culoare aparte.

Ne bucură aceste zile și serii de sărbătoare ale spiritului și suntem recunoscători celor care cu generozitate ni le oferă an de an.

Puncte de vedere

SENSURILE GLOBALIZĂRII (IV)

Ion A. POPESCU, Aurelian A. BONDREA
Mădălina I. CONSTANTINESCU,
Alexandrina I. MERUȚĂ

Teza transformativistă

La baza tezei transformativiste se află convingerea că, la începutul unui nou mileniu, globalizarea este o forță motrice centrală a rapidelor schimbări sociale, politice și economice, creșterea afacerilor „intermestice” denumeste o „nouă frontieră” (Castells, 1996). Conform partizanilor acestui punct de

vedere, procesele contemporane de globalizare sunt, din perspectivă istorică, fără precedent, astfel încât guvernele și societățile de pe glob trebuie să se adapteze la o lume în care nu mai există o distincție clară între intern (*domestic*) și internațional, afaceri interne și afaceri externe. Pentru Rosenau, creșterea afacerilor „intermestice” denumeste o „nouă frontieră” (Castells, 1996). Conform partizanilor acestui punct de

vedere, procesele contemporane de globalizare sunt, din perspectivă istorică, fără precedent, astfel încât guvernele și societățile de pe glob trebuie să se adapteze la o lume în care nu mai există o distincție clară între intern (*domestic*) și internațional, afaceri interne și afaceri externe. Pentru Rosenau, creșterea afacerilor „intermestice” denumeste o „nouă frontieră” (Castells, 1996). Conform partizanilor acestui punct de

globalizarea și care este tipul de ordine mondială pe care l-ar prefigura. Spre deosebire de sceptici și hiperglobaliști, transformativii nu se pronunță asupra traiectoriei viitoare a globalizării și nici nu încearcă să evalueze prezentul prin prisma unei lumi ideal-tipice fixe, o „lume globalizată”, fie că este vorba de piața globală sau de civilizația globală. Transformativii privesc globalizarea drept un proces istoric pe termen lung, marcat de contradicții și în mare măsură modelat de factori conjuncturali.

(Continuare în pag. 4)

Renasterea urbanistică a Bucureștiului întârzie

Conf.univ.dr.arh. Adrian MAHU
Facultatea de Arhitectură

Sunt foarte puțini aceia care încearcă să descrie limbajul modern al Urbanismului.

Eminentul teoretician și critic al arhitecturii, Bruno Zevi (22 ianuarie 1918- 9 ianuarie 2000), probabil unul dintre cei mai importanți

teoreticieni ai arhitecturii din secolul al XX-lea, arhitect, istoric, profesor, curator, autor, editor al celebrei reviste *L'Architettura Cronache e Storia*, mulți ani președinte al C.I.C.A. (Comitetul Internațional al Criticilor de

Arhitectură), a fost autorul unora dintre cărțile cele mai incitante despre arhitectură și urbanismul secolului XX: „Verso un'architettura organica” (1945), „Saper vedere l'architettura” (1948), „Storia dell'architettura moderna” (1950), „Architettura in nuce” (1960), „Michelangiolo architetto” (1964), „Erich Mendelsohn – opera

completa” (1970), „Saper vedere l'urbanistica” (1971), „Il linguaggio moderno dell'architettura” (1973), „Spazi dell'architettura moderna” (1973). Dintre acestea, cea mai apropiată îmi este „Il linguaggio moderno dell'architettura” și în cele ce urmează, voi arăta de ce.

(Continuare în pag. 5)

STUDENTII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde:

de la Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale

- prof.univ.dr. Emilian M. DOBRESCU

Student: *România va primi, în perioada 2007-2013, de la Uniunea Europeană, fonduri structurale și de coeziune în valoare de 19,7 miliarde de euro. De unde sunt finanțate fondurile structurale?*

Profesor: Din bugetul Uniunii Europene. Bugetul UE este alcătuit din resursele financiare proprii UE, care au la bază impozite și taxe de la statele membre.

Student: *Pentru ce perioadă și pentru ce obiective se alocă acest buget?*

Profesor: Pentru o perioadă de șapte ani, în prezent 2007-2013. Bugetul UE este un buget de solidaritate ce servește pentru finanțarea unei părți din dezvoltarea economică și socială a țărilor membre și acelor regiuni din componența țărilor membre – deci și a UE –, care au nevoie de sprijin financiar pentru dezvoltarea și modernizarea lor. Bugetul UE servește pentru finanțarea politicilor comunitare, cele mai mari sume fiind alocate politicii agricole comune și politicii de coeziune a regiunilor componente țărilor membre. Bugetul UE este propus de către Comisia Europeană și aprobat de Parlamentul European și Consiliul European.

Student: *Cât de mare este bugetul UE pentru perioada 2007-2013?*

Profesor: Bugetul UE, alocat cheltuielilor necesare dezvoltării celor 27 de state membre, inclusiv fondurilor structurale, dar și funcționării normale a instituțiilor comunitare – Comisie, Parlament, alte instituții comunitare, – este de 864, 363 miliarde euro, pentru perioada 2007-2013. Politicii de coeziune îi sunt alocate 308 miliarde euro, în această perioadă.

Student: *Ce sunt instrumentele structurale?*

Profesor: În terminologia specifică perioadei 2007-2013, instrumentele structurale cuprind: Fondul European pentru Dezvoltare Regională (FEDR), Fondul Social European (FSE) și Fondul de Coeziune (FC), fiecare dintre acestea acoperind un domeniu tematic bine specificat. Trebuie precizat că instrumentele structurale - cele mai importante fiind fondurile structurale - sunt modalități de aplicare a politicii de coeziune europeană, politică ce are alocat aproximativ o treime din bugetul UE. Dar un important instrument structural este și Autoritatea pentru Coordonarea Instrumentelor Structurale – coordonatorul național al asistenței nerambursabile acordate de UE.

Student: *Ce principii stau la baza politicii de coeziune?*

Profesor: Solidaritatea și dezvoltarea sau coeziunea la nivel social și la nivel economic.

Student: *Pot fi accesate fonduri europene fără ajutorul unui consultant?*

Profesor: Cele mai multe situații implică alegerea unui consultant (în cazurile managerilor de companii foarte ocupate, al autorităților publice fără experiență, al resurselor umane insuficiente). Nici un ghid al solicitantului nu scrie că angajarea consultantilor ar fi o obligație. Pe de altă parte, „regulile europene pentru obținerea de finanțări și pentru achiziții publice sunt complicate, dar o persoană atentă, motivată și dispusă să învețe, va putea să realizeze ceea ce face un consultant, chiar dacă acesta, având mai multă experiență, va reuși mai ușor”, după cum susține Adrian Lungu, în *Mituri despre finanțările europene*.

Student: *Banii primiți ca urmare a acceptării unui proiect pentru fonduri structurale pot ajuta la demararea proiectului?*

Profesor: Nu, „banii europeni nu vor începe să vă intre în conturi decât sub forma deconturilor de cheltuieli deja realizate. Acest lucru va reprezenta o problemă, în special în cazul majorității ONG-urilor, care nu numai că nu dispun de numerar pentru inițierea proiectelor, dar întâmpină greutăți și în obținerea creditelor, fiind dificil să demonstreze băncilor că sunt solvabile. Urmează ca autoritățile să identifice soluții pentru acest tip de probleme”.

Student: *Dacă domeniul principal de activitate, pe care l-a desfășurat, nu este eligibil cu POS CCE, Axa 1, dar avem, în secundar, o altă activitate care este eligibilă, putem accesa o schemă de finanțare, cofinanțată din Fonduri Structurale?*

Profesor: Puteți accesa schemele de finanțare din cadrul POS CCE, Axa 1, dacă ați obținut profit din exploatare în ultimul exercițiu financiar, înainte de data depunerii Cererii de finanțare. În acest sens, se va atașa, la Cererea

de finanțare, situația financiară depusă la Administrația finanțelor publice, pentru ultimul exercițiu financiar.

Student: *Dacă limita maximă a grantului este de 1.500.000 euro, la cât se poate ridica investiția totală?*

Profesor: Nu există prevederi cu privire la valoarea maximă a unui proiect, valoarea maximă a finanțării nerambursabile acordate fiind de 1.500.000 de euro pentru investițiile cuprinse între 251.000 și 1.500.000 de euro. Intensitatea maximă a finanțării acordate, în cadrul acestei scheme, din totalul costurilor eligibile este de:

1. pentru întreprinderile mici: 60 la sută pentru Regiunea București Ilfov și 70 la sută pentru restul regiunilor;
2. pentru întreprinderile mijlocii: 50 la sută pentru Regiunea București Ilfov și 60 la sută pentru restul regiunilor.

Student: *Am dori să obținem finanțare pentru investiții, și anume, achiziționarea unei mașini de producție. Există posibilitatea finanțării acestei investiții cu fonduri UE sau alte fonduri (este vorba despre o firmă care produce lumânări decorative și este activă din 15 iunie 2007)?*

Profesor: Puteți accesa schemele de finanțare din cadrul POS CCE, Axa 1, dacă ați obținut profit din exploatare în ultimul exercițiu financiar, înainte de data depunerii Cererii de finanțare. În acest sens, la Cererea de finanțare se va atașa, situația financiară depusă la Administrația finanțelor publice pentru ultimul exercițiu financiar.

Student: *Localizarea proiectului poate fi atât în zona urbană, cât și în cea rurală?*

Profesor: Dacă sunt respectate criteriile de eligibilitate, precum și domeniile eligibile din cadrul schemelor de finanțare ale POS CCE, Axa Prioritară 1.

Student: *Care sunt cele două motive principale pentru care un întreprinzător (organizat fie ca microîntreprindere, fie ca IMM sau ONG) nu poate obține fonduri structurale?*

Profesor: Primul este că activitatea sa nu se regăsește între cele vizate de programele întocmite de autorități. Cel de-al doilea, că nu îndeplinește condițiile elementare pentru a fi eligibil, conform Ioana Morovan, *Pentru cine NU sunt fondurile structurale*. În privința primului aspect, întrebările și comentariile sosite de la cititori au relevat un fapt interesant. Grădinițele particulare, înființate azilurilor de bătrâni sau a cabinetelor medicale sunt printre cele mai frecvente tipuri de proiecte pentru care se solicită informații.

La prima vedere, activitățile pe care le-ar presupune aceste proiecte pot avea impact în plan local și conțin o dimensiune importantă socială. De grădinițe private este nevoie în orice zonă din România, precum și de cabinete medicale. Azilurile de bătrâni sunt aproape inexistente. Și totuși, acestea nu se regăsesc între prioritățile autorităților care au conceput strategia de alocare a fondurilor structurale. Cel puțin, nu în zonele urbane.

Așa cum au explicat consultanții colaboratori ai secțiunii „euRofonduri”, „pentru un azil de bătrâni se finanțează numai extinderea, nu și investiția inițială”, iar în privința cabinetelor medicale, se poate finanța achiziția de echipamente, dacă sunt constituite ca microîntreprinderi și au funcționat pe profit în ultimul an. Singura șansă pentru toate aceste proiecte este Programul Național de Dezvoltare Rurală. De asemenea, companiile nou înființate nu pot primi finanțare nici în cadrul componentei dedicate microîntreprinderilor, nici în cadrul celei de investiții legate de IMM. Și pentru ele, singura șansă este Programul de Dezvoltare Rurală.

Student: *Ce sectoare pot fi „aspiratoare predilectă” de finanțări din fondurile structurale?*

Profesor: Infrastructura de transport. Este și primul domeniu major de intervenție pentru care cererea deschisă de proiecte a fost lansată la 10 septembrie 2007, apoi domeniile majore de intervenție deschise inițiativile private: sprijinirea dezvoltării microîntreprinderilor; crearea, dezvoltarea și modernizarea infrastructurii specifice pentru valorificarea durabilă a resurselor naturale, cu potențial turistic și pentru creșterea calității serviciilor turistice. În cadrul POS Dezvoltare regională,

Axa prioritară 3, care vizează îmbunătățirea infrastructurii sociale, se vor consuma, de asemenea, relativ repede banii, deoarece nevoile de finanțare la nivel național în domeniul sănătății, educației, serviciilor sociale sunt mult mai mari decât fondurile alocate.

Student: *De ce unele inițiative NU pot primi fonduri structurale?*

Profesor: Răspunsul, în general, se formulează printr-un melanj de regulamente europene, priorități naționale de dezvoltare, priorități ale fiecărui program sau ale fiecărui ministru. În principiu, așa cum s-a explicat nu de puține ori, fondurile structurale nu pot rezolva toate problemele economiei românești. Și totuși, un mic paradox există: multe din domeniile de maxim interes pentru întreprinzători nu se regăsesc pe deplin în documentele elaborate de autoritățile românești, împreună cu cele europene. Mai există o mică porțiță: fondurile pentru instruirea resurselor umane, unde, teoretic, sunt eligibile aproape toate categoriile de entități publice și private. Rămâne de văzut dacă măcar autoritățile naționale de resort, prin programe specifice, sau instituțiile bancare se vor „inspira” din feedback-ul pieței și vor valorifica nișele semnalate, chiar de către cei interesați.

Student: *Se poate recupera taxa pe valoare adăugată (TVA), la cheltuielile efectuate din fonduri structurale?*

Profesor: Autoritățile publice locale, care accesează fonduri structurale își pot recupera ulterior TVA pentru cheltuielile aferente. Ministerul Economiei și Finanțelor Publice preia

FONDURILE STRUCTURALE

de la autorități, TVA-ul aferent cheltuielilor eligibile, la acesta adăugându-se cofinanțarea de 13 la sută, pe care statul o asigură pentru acccesarea fondurilor. România este singura țară din UE care garantează returnarea TVA autorităților locale.

Student: *De unde poate fi finanțată construcția, reabilitarea și modernizarea de șosele, drumuri județene și străzi?*

Profesor: Din Axa prioritară 2 a Programului Operațional Regional.

Student: *În funcție de ce criteriu se face repartizarea pe regiuni a Fondurilor Structurale?*

Profesor: În funcție de dezvoltarea economică a zonei, cu cât mai dezvoltată, cu atât mai puțini bani.

Student: *Pot fi accesate de către autoritățile publice locale, fondurile europene destinate îmbunătățirii serviciilor publice de alimentare cu apă potabilă și canalizare?*

Profesor: Fondurile europene destinate îmbunătățirii serviciilor publice de alimentare cu apă potabilă și canalizare pot fi accesate exclusiv de către autoritățile publice locale. Lista beneficiarilor exclude orice potențial reprezentant al sectorului privat. De asemenea, asocierile autorităților locale dintr-o regiune sau un județ este condiția principală, când e vorba de dezvoltarea sectorului de apă. Numai asociația formată de administrațiile locale poate fi beneficiarul proiectului.

Student: *Care a fost formula agreeată de autoritățile de la București, împreună cu oficialii europeni, în urma analizării nevoilor de investiții pentru conformarea României la acquis-ul comunitar de mediu?*

Profesor: Formula agreeată de autoritățile de la București, împreună cu oficialii europeni a fost cea a regionalizării serviciilor de apă. Conform acestui principiu, autoritățile locale dintr-o regiune - județ sau zone din același județ, ori din două județe învecinate - formează o Asociație de Dezvoltare Intercomunitară. Această asociație este cea care reprezintă administrațiile locale, care dețin acțiuni în cadrul ei. De asemenea, Asociația de Dezvoltare Intercomunitară este beneficiarul proiectului și tot aceasta îl va administra.

Student: *Cât durează perioadele de tranziție obținute de România pentru conformarea la normele comunitare privind colectarea, descărcarea și epurarea apelor uzate municipale?*

Profesor: În cadrul negocierilor de aderare la UE, România a obținut perioade de tranziție pentru conformarea la normele comunitare privind colectarea, descărcarea și epurarea apelor uzate municipale. Astfel, până în 2015, 263 de localități cu peste 10.000 de locuitori trebuie să fie în conformitate cu aceste norme, iar până în 2018, toate localitățile vor trebui să beneficieze de aceste servicii.

Student: *Până când trebuie să se realizeze conformarea cu normele europene în ceea ce privește calitatea apei potabile?*

Profesor: În ceea ce privește calitatea apei potabile, conformarea cu normele europene trebuie să se realizeze până în anul 2015. Aceste obiective au fost asumate de statul român ca obligații prin Tratatul de aderare, iar neîndeplinirea lor poate duce la declanșarea unor proceduri de infringement (încălcarea Tratatului de aderare) de către Comisia Europeană împotriva României.

Student: *Care sunt obiectivele principale ale Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane (POS DRU) 2007-2013?*

Profesor: POS DRU 2007-2013 este finanțat de Fondul Social European și de Guvernul României și are ca obiective principale investiția în oameni, îmbunătățirea competențelor,

asigurarea calității în educație și formare profesională, identificarea unor locuri de muncă mai bune, adaptabilitatea forței de muncă și a întreprinderilor pentru a se asigura competiția pe noua piață globală a muncii și asistarea persoanelor din grupurile vulnerabile pentru a se integra pe piața muncii.

Student: *Care sunt tipurile majore de proiecte care pot fi finanțate din POS DRU 2007-2013?*

Profesor: Tipurile de proiecte se distribuie în cadrul a 15 domenii majore de intervenție din POS DRU 2007-2013, avându-se în vedere intervenții pentru: a) Dezvoltarea sistemelor de educație și formare profesională; „Educație mai bună pentru toți”, „Universitate pentru viitor”, „Profesioniști în educație și formare”; b) „Calificări europene”; „Școala doctorală”; c) Tranziția de la școala la viața activă; „Învăța o meserie”; d) Prevenirea părăsirii timpurii a școlii; „A doua șansă în educație”; e) Adaptabilitatea forței de muncă și promovarea antreprenoriatului; „Fii întreprinzător!” și „Acționam împreună”; f) Dezvoltarea serviciilor publice de ocupare; „Calitate în serviciile de ocupare” și „Profesioniști în piața muncii”; g) Dezvoltarea forței de muncă în mediul rural; „Mediul rural - oportunități de ocupare”; h) Incluziunea socială; „Pentru o viață mai bună”; „Împreună pe piața muncii” și „Șanse egale și respect”.

Student: *Au fost efectuate plăți intermediare semnificative în anul 2007 și 2008?*

Profesor: Comisia Europeană nu s-a așteptat să fie efectuate plăți intermediare semnificative pentru perioada de programare 2007-2013, în anul 2007 sau 2008. Potrivit Comisiei, este necesar un anumit interval de timp pentru ca realizările și rezultatele programelor Politicii de coeziune să fie furnizate și apoi raportate. Primele rapoarte anuale de implementare din perioada 2007-2013 au fost solicitate la jumătatea anului 2008. În aceste rapoarte, statele membre au oferit informații cu privire la contribuția programelor operaționale la implementarea propriilor programe naționale de reformă. Au fost făcute doar raportări ale realizărilor inițiale, în timp ce rezultate mai substanțiale vor fi, probabil raportate, în anii următori.

Student: *Ce reprezintă politica de coeziune și obiectivul ei principal – convergență?*

Profesor: Politica de coeziune reprezintă aproape 36 la sută din bugetul UE pentru perioada de programare 2007-2013 și dispune de 347,47 miliarde de euro. Obiectivul „convergență” are alocat peste 80 la sută din această sumă. Din cauza acordului întârziat asupra Perspectivelor financiare și a adoptării târzii, de către Consiliul European, a regulamentelor respective (abia în iulie 2006), precum și a Orientărilor comunitare strategice privind coeziunea (în octombrie 2006), cele mai multe dintre programele perioadei 2007-2013 au fost adoptate în a doua jumătate sau chiar aproape de finalul anului 2007. Poate că aceste date au fost chiar special întârziate pentru a se ajunge la situația imposibilității efectuării de plăți intermediare semnificative în 2007 și 2008...

Student: *La ce se referă eligibilitatea pentru cheltuielile finanțate de UE?*

Profesor: Pe de o parte, la perioada de timp cât aceste cheltuieli sunt finanțate, în anumite condiții, din bugetul comunitar alocat fondurilor structurale: perioada a început, teoretic, la 1 ianuarie 2007 și se va încheia la 31 decembrie 2013. Pe de altă parte, eligibilitatea se referă la anumite condiții prealabile, care trebuie îndeplinite înainte ca sumele cheltuite să poată fi declarate la Comisie și apoi rambursate statelor membre, prin intermediul autorităților de management instituite pe respectivele programe operaționale sectoriale. Apoi, statul membru UE trebuie să trimită Comisiei Europene un raport în care să descrie sistemele de management și control în vigoare, prevăzute pentru a asigura o monitorizare corectă a tuturor cheltuielilor. Aceasta este o obligație de natură reglementară și nu poate avea loc nici o rambursare înainte ca raportul să fie trimis la Comisie și aprobat.

Cheltuielile sunt eligibile doar dacă au fost efectuate după încheierea contractelor de finanțare, excepție făcând cheltuielile legate strict de proiect, convenite cu Autoritatea de Management (cheltuielile pentru studiile de fezabilitate, fezabilitate și pentru achiziția de teren în limita a 10 la sută din costul total, dacă este precizat acest lucru) și efectuate în perioada dintre data intrării în vigoare a schemei de finanțare și data semnării contractului de finanțare pentru contractele de furnizare de produse/servicii/lucrări. Alte cheltuieli în afara acestora nu pot fi recunoscute ca eligibile și nu pot fi, în consecință, cofinanțate.

Student: *Care sunt etapele ce trebuie parcurse pentru ca un program să fie instituit (finanțat)?*

Profesor: Instituirea unui program implică mai multe etape la care nu se poate renunța. Trebuie să fie instituite comitete de monitorizare, proiectele trebuie să fie examinate și selectate, în conformitate cu criteriile de eligibilitate și selecție prestabilite, adoptate de comitetele de monitorizare. Odată ce se identifică proiectele, contractații pentru executarea lucrărilor trebuie să fie selectați, adesea prin proceduri îndelungate de achiziții publice. Este normal ca proiectele de infrastructură să aibă nevoie chiar și de doi ani, înainte ca orice cheltuielă autorizată să fie declarată la Comisie.

Student: *Ce plăți vor fi efectuate de Comisia Europeană din fondurile structurale?*

Profesor: Plăți în avans, plăți intermediare și plăți finale. Plățile în avans s-au realizat către toate statele membre în anii 2007, 2008 și, în unele cazuri, chiar în 2009. Din motivele enunțate în răspunsul dat la întrebarea anterioară, nu au fost efectuate plăți intermediare semnificative pentru perioada de programare 2007-2013, în anii 2007 sau 2008. S-au efectuat, în continuare, acolo unde procedurile de control ale Comisiei Europene nu au înregistrat fraude, plăți semnificative, finale, pentru programele din perioada de programare 2000-2006. Similar, în perioada 2014-2020, vor fi efectuate plăți finale pentru programele desfășurate în perioada 2007-2013.

Student: *Dacă domeniul principal de activitate desfășurată nu este eligibil cu POS CCE, Axa 1, dar instituția respectivă are, în secundar, o altă activitate care este eligibilă, poate accesa o schemă de finanțare cofinanțată din Fonduri Structurale?*

Profesor: Se pot accesa schemele de finanțare din cadrul POS CCE, Axa 1 doar dacă instituția respectivă a obținut profit din exploatare în ultimul exercițiu financiar, înainte de data depunerii Cererii de finanțare. În acest sens, se va atașa, la Cererea de finanțare, situația

financiară depusă la Administrația finanțelor publice pentru ultimul exercițiu financiar.

Student: *Dacă limita maximă a valorii unui proiect este de 1.500.000 de euro, la cât se poate ridica investiția totală?*

Profesor: Nu există prevederi cu privire la valoarea maximă a unui proiect, valoarea maximă a finanțării nerambursabile acordate fiind de 1.500.000 de euro pentru investițiile cuprinse între 251.000 și 1.500.000 de euro. Intensitatea maximă a finanțării acordate, în cadrul acestei scheme, din totalul costurilor eligibile este:

- pentru întreprinderile mici: 60 la sută pentru Regiunea București Ilfov și 70 la sută pentru restul regiunilor țării;
- pentru întreprinderile mijlocii: 50 la sută pentru Regiunea București Ilfov și 60 la sută pentru restul regiunilor.

Student: *Încadrarea unei IMM poate fi interpretată. Exemplu: Operatorii economici care au între 50 și 249 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 50 de milioane euro, echivalenți în lei, sau dețin active totale care nu depășesc echivalentul în lei a 43 milioane de euro?*

Profesor: Calitatea de IMM este conferită de Ordonanța nr. 27 din 26 ianuarie 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004, precum și de această Lege privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial nr. 88 din 31 ianuarie 2006, unde sunt făcute toate aceste precizări, fiind adoptată și aplicată astfel noua definiție a IMM, valabilă în Uniunea Europeană.

Student: *Localizarea proiectului poate fi atât în mediul urban, cât și în cel rural?*

Profesor: Da, cu condiția să fie respectate criteriile de eligibilitate, precum și domeniile eligibile din cadrul schemelor de finanțare ale POS - CCE, Axa prioritară 1.

Student: *Microîntreprinderile pot să acceseze schemele de finanțare din cadrul POS CCE, Axa 1?*

Profesor: Microîntreprinderile pot să aplice în cadrul POS - CCE, Axa 1 numai la schema de finanțare pentru consultații.

Student: *Care ar putea fi principalele motive care pot conduce la respingerea unei cereri de finanțare?*

Profesor: Principalele motive care pot conduce la respingerea unei cereri de finanțare pot fi, pe etape parcurse de cererea respectivă de finanțare, următoarele:

- **în etapa de conformitate administrativă a cererii de finanțare:** lipsa unor documente solicitate prin cererile de finanțare (cele mai frecvente documente lipsă fiind certificatul de urbanism, documentele care dovedesc proprietatea / dreptul de administrare a imobilului în cauză, lipsa fișelor de post sau a CV-urilor); prezentarea unor documente cu perioada de valabilitate expirată (exemplu: autorizații, avize); nerespectarea formatului standard și completarea parțială a cererii de finanțare;

- **în etapa de verificare a eligibilității:** proiecte cu activități neeligibile; valoarea totală a proiectului peste valoarea totală maximă eligibilă; nerespectarea condițiilor impuse de prevederile schemelor de ajutor de stat (activități ale proiectului începute înainte de semnarea contractelor de finanțare); solicitantul nu se încadrează în categoria solicitanților eligibili;

- **în etapa de evaluare tehnică și financiară (punctaje sub punctajul minim admisibil):** nu există justificare pentru necesitatea finanțării din fonduri publice a investiției respective; nu există corelarea între activitățile propuse și calendarul de realizare; soluția tehnică nu este corelată cu rezultatul expertizei tehnice; bugetul proiectului nu este corelat cu activitățile propuse; proiectul nu contribuie la realizarea obiectivelor Axei prioritare și ale domeniului de intervenție; analiza financiară este greșit efectuată, iar rezultatele ei nu sunt relevante; bugetul este greșit întocmit; aplicantul nu dovedește capacitatea sa de susținabilitate a proiectului.

MIC DICȚIONAR DE FONDURI STRUCTURALE

• Achiziție publică

Procedura de achiziție publică poate fi demarată în momentul obținerii finanțării, dar și mai devreme, chiar dacă în momentul respectiv fondurile nu sunt efectiv disponibile, dar au fost identificate și există certitudinea că vor fi disponibile la o dată ulterioară.

Există posibilități, prevăzute de lege, de a reduce termenele dintre data publicării anunțului de participare și data depunerii ofertelor; în anumite condiții, aceste reduceri pot fi extrem de avantajoase. De asemenea, pentru a nu complica proiectul, este mai bine ca plata consultanților să fie realizată din fonduri proprii.

• Beneficiar eligibil

Respectă următoarele condiții: – îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite în Programul Complement pentru fiecare domeniu major de intervenție (Programele Complement trebuie prezentate pe paginile de Internet ale ministerelor în care se află Autoritățile de Management); – respectă eventualele cerințe specifice, stabilite de Autoritatea de Management la momentul lansării „cererii de proiecte”, precum și în Ghidul Solicitantului; – are o formă de organizare conformă legislației românești și este înregistrat în România. Beneficiarul unui proiect cofinanțat din instrumente structurale trebuie să păstreze în condiții bune toate documentele

aferente proiectului și să asigure accesul la acestea pentru instituțiile de control și audit, precum și pentru serviciile Comisiei Europene și Curții Europene de Conturi.

Beneficiarul va restitui întreaga sumă pe care a primit-o pentru implementarea proiectului - atât din fondurile structurale, cât și din cofinanțarea de la bugetul de stat -, dacă nu a respectat aceste condiții.

Când instituțiile cu atribuții de control constată nereguli în utilizarea fondurilor sau că acestea nu au fost utilizate conform destinației stabilite prin contract, Autoritatea de Management trebuie să recupereze sumele plătite necuvenit, fie că au provenit din instrumente structurale, fie din prefinanțare sau cofinanțare. Toate cheltuielile neeligibile aferente proiectelor sunt suportate de către beneficiarul eligibil.

• Cheltuială eligibilă

Cheltuială efectuată de către beneficiarul eligibil de finanțare, în cadrul unui proiect eligibil, finanțat din Fonduri Structurale și de Coeziune și care este permisă de reglementările privind eligibilitatea cheltuielilor din aceste fonduri (a se vedea Hotărârea de Guvern nr. 759/2007 și ghidurile solicitanților de finanțare).

Pentru a fi eligibilă, o cheltuială trebuie să îndeplinească - cumulativ - următoarele condiții:

- să fie efectiv plătită de către beneficiar, între 1 ianuarie 2007 și 31 decembrie 2013, dacă autoritatea

de management nu decide altfel prin contractul de finanțare;

- să fie însoțită de facturi, în conformitate cu prevederile legislației naționale sau de alte documente contabile cu valoare probatorie, echivalente facturilor, pe baza cărora cheltuielile s-a fie auditate și identificate; _ să fie în conformitate cu prevederile contractului de finanțare, încheiat de către autoritatea de management sau organismul intermediar, pentru și în numele acestuia, pentru aprobarea operațiunii;

- să fie în conformitate cu prevederile legislației naționale și comunitare.

Este foarte important să înțelegem că din costul total al unui proiect, numai o parte din cheltuieli sunt eligibile, iar din acestea, UE acoperă numai un anumit procent (între 50 și 85 la sută). De asemenea, fondurile structurale nu sunt acordate în avans, ci în regim de decontare.

În cazul operațiunilor supuse ajutorului de stat, condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească o cheltuială pentru a fi eligibilă, li se adaugă și prevederile naționale și comunitare specifice ajutorului de stat aplicabil. Prin derogare de la prevederile menționate anterior, cheltuielile din cadrul schemelor de ajutor de stat sunt eligibile, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul Consiliului nr. 1083/2006. Cheltuielile privind instrumentele de inginerie

financiară sunt eligibile în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul Consiliului nr. 1083/2006 și art. 43-36 din Regulamentul Comisiei nr. 1828/2006.

Contribuția în natură poate fi considerată cheltuială eligibilă, dacă este sub forma terenurilor, clădirilor, echipamentelor, materialelor. În acest caz, este considerată cheltuială proprie a beneficiarului și nu trebuie să depășească, cumulativ, 20 la sută din totalul contribuției acestuia, contribuție stabilită prin contractul de finanțare. În cazul terenurilor, clădirilor și echipamentelor, valoarea este certificată de un evaluator independent autorizat. În cazul clădirilor și echipamentelor, acestea trebuie să facă parte integrantă și inseparabilă din rezultatul operațiunii. Terenurile și clădirile trebuie să fie libere de sarcini și să nu facă obiectul unor litigii aflate pe rol. Ghidurile solicitanților stabilesc condițiile în care sunt eligibile și alte categorii de cheltuieli - amortizarea, cheltuielile generale de administrație, costul achiziției de teren,

Cercetarea științifică la Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale

Conf. univ. dr. Cristina BARNA

În semestrul I al anului universitar 2008 – 2009, Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale a continuat eforturile pe linia creșterii calității activității de cercetare științifică. Nucleul cercetării științifice l-a constituit centrul de cercetare al facultății – *Centrul de Studii și Mobilități Europene (CSME)* – care, începând cu anul 2009, dispune de un web-site modern (<http://csme.spiruharet.ro/index.html>), ce poate constitui un adevărat forum de dezbateri științifice pentru cadrele didactice ale facultății, dar și pentru cercetători de la instituții de prestigiu din țară și din străinătate. Printre activitățile desfășurate în cadrul CSME în semestrul I al anului universitar 2008 – 2009, se numără organizarea a două manifestări științifice cu participare internațională: conferința *Educating Ethics and Advertising Standards to future Professionals (în parteneriat cu European Advertising Standards Alliance)*, precum și un seminar de lucru privind elaborarea *Strategiei Naționale de Export 2010 – 2014*, unde, alături de prezența a numeroși specialiști în comerțul internațional, s-a beneficiat și de experiența în domeniu a directorului ITC Geneva.

În perioada imediat următoare, eforturile Facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale se vor orienta către **organizarea a două sesiuni de comunicări științifice**, în colaborare cu facultățile de Finanțe - Bănci și Management Financiar - Contabil din București:

• **27 Mai – Sesiunea de comunicări științifice a studenților și masteranzilor cu tema Tineretul și Economia**, unde studenții și masteranzii vor expune comunicări științifice pe teme actuale atât ale economiei României, cât și de pe plan european. Menționăm, ca noutate a acestui an, și participarea,

alături de studenții noștri, a unei echipe de studenți francezi de la Universitatea Belfort, aflați într-un program de mobilități Erasmus la facultatea noastră;

• **28 Mai – Sesiunea de comunicări științifice a cadrelor didactice cu participare internațională cu tema Rolul universității în analiza crizei economice actuale**, la care vor participa cca 100 de cadre didactice ale Universității *Spiru Haret*, care vor dezbate problemele României în contextul crizei economice mondiale, încercând, totodată, să efectueze o diagnoză a crizei actuale și găsească soluții de depășire a acesteia.

Dincolo de aceste manifestări științifice, cadrele didactice ale Facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale sunt, totodată, angrenate în cercetare științifică pe bază de contract/grant, iar în acest sens menționăm continuarea contractului cu SC Romexpo SA, în baza căruia cadrele didactice elaborează studii de piață pentru SC Romexpo SA, continuarea granturilor internaționale *COST ISO 701 – Comparative Analysis of Data Enterprise: Industry Dynamics, Firm Performance and Worker Outcomes, COST A34 Gender and Wellbeing*, și a grantului național CNMP NCPII II *Egalitatea de șanse – premisă a procesului de dezvoltare sustenabilă. Sistem de evaluare și promovare a diversității în organizațiile din România*. Totodată, în cadrul facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale, s-au format colective, care accesează fondurile structurale europene, pe axele prioritare și domeniile majore de intervenție privind competitivitatea, competențele și problemele formării universitare moderne și care, sperăm, să concretizeze inițiativele lor științifice în viitoare proiecte de cercetare științifică.

Descriptiv și istoric în limbă și literatură

În zilele de 15 și 16 mai 2009, **Facultatea de Limbi și Literaturi Străine**, Universitatea *Spiru Haret*, reprezentată de un număr de peste 40 de cadre didactice, a găzduit conferința internațională *Descriptiv și istoric în limbă și literatură [Linguistic and Descriptive Research From a Descriptive and Historical Perspective]*, având peste 40 de invitați străini din Algeria, Austria, Estonia, Grecia, Italia, Macedonia, Maroc, Republica Moldova, Statele Unite ale Americii, Turcia, Ungaria, iar invitații din România au fost din centre universitare din diferite orașe: Brașov, București, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Sibiu, Târgu Mureș, Suceava, Timișoara.

După discursul conf. univ. dr. Ruxandra Teodorescu, decanul Facultății de Limbi și Literaturi Străine, conferința a început cu două prezentări în plen: prof. univ. dr. Peter Ernst (University of Vienna): "On Pragmatics and Grammar in German Speaking Countries" și prof. univ. dr. Ileana Hogeș - Veliscu (Universitatea București): "Treii veacuri de Confucius în limba română". În cea de a doua zi a conferinței, lucrările în plen au fost susținute de prof. univ. dr. John Heath (University of Vienna): "Psychological Approaches to Second Language Acquisition" și de prof. univ. dr. Christiane Pabst (University

of Vienna): "Parameters of Linguistic Development in Language Islands".

Celelalte lucrări ale conferinței s-au desfășurat pe secțiuni moderate de personalități

SPIRU HARET UNIVERSITY
BUCHAREST
THE ANNUAL SCIENTIFIC CONFERENCE OF THE FACULTY
OF FOREIGN LANGUAGES AND LITERATURES
LINGUISTIC AND LITERARY RESEARCH FROM A DESCRIPTIVE
AND HISTORICAL PERSPECTIVE
15.05-16.05. 2009

Str. Ion Ghica nr. 13, sector 3, 030044-Bucharest
Tel. 40-021 314 00 75; 40-021 314 00 76 - int. 300
email: ashls@spiruharet.ro
www.spiruharet.ro

marcante ale lumii literare și lingvistice: **Cultural Studies** (moderatori: prof. univ. dr. Ileana Hogeș-Veliscu, prof. univ. dr. Elena Bălan , conf. univ. dr. Cristina Tamaș), **English and American Literature** (mode-

eratori: prof. univ. dr. John Heath), **Discourse Analysis** (moderator: prof. univ. dr. Domicia Șerban), **Theoretical Linguistics** (moderatori: conf. univ. dr. Ileana Crăniceanu, conf. univ. dr.

Ludmila Braniste), **Translation Studies and Didactics** (moderatori: conf. univ. dr. Susanna Hochreiter, iar ca membri pe lector univ. dr. Ana Babka, asist. univ. dr. Meri Disoski, asist. univ. dr. Verena Leitner și, respectiv, conf. univ. dr. Sorin Gădeanu, lector univ. dr. Onorina Grecu, s-a axat pe trei teme majore de lucru: *West and East: Differences and Similarities, Concepts of Femininity and Masculinity, Silence and Media: Talking about Forbidden Issues*.

Totodată, conferința a avut și o secțiune dedicată studenților de la Universitatea din Viena și celor de la Universitatea *Spiru Haret: The Student as a Writer*.

În prima seară a conferinței, oaspeții au fost invitați să vizioneze un film documentar *Romanian Culture and Civilization* iar, în a doua seară să îl asculte pe scriitorul austriac, Manfred Wieninger, recitând din poemele sale. Seara literară a fost acompaniată de un recital de pian susținut de Ioana Delorian. Manifestările artistice au fost găzduite de Sala Studio a Universității *Spiru Haret*.

În cadrul conferinței, un statut aparte l-au avut atelierele de lucru care au dezbătut teme prezente în două proiecte bilaterale, încheiate între Universitatea *Spiru Haret* și Universitatea din Viena, aprobate de Ministerul Educației și de Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică. Primul dintre ele, **Gender Roles and Gender Studies in Austria and Romania: A Contrastive Approach to Romanian and Austrian Literary and Media Sources**, având ca directori pe

conf. univ. dr. Ruxandra Teodorescu și asist. univ. dr. Susanna Hochreiter, iar ca membri pe lector univ. dr. Ana Babka, asist. univ. dr. Meri Disoski, asist. univ. dr. Verena Leitner și, respectiv, conf. univ. dr. Sorin Gădeanu, lector univ. dr. Onorina Grecu, s-a axat pe trei teme majore de lucru: *West and East: Differences and Similarities, Concepts of Femininity and Masculinity, Silence and Media: Talking about Forbidden Issues*.

Celălalt proiect bilateral, **Language Islands: A Continuum across Enclaves**, directori: prof. univ. dr. Peter Ernst și conf. univ. dr. Sorin Gădeanu, iar membri: prof. univ. dr. Christiane Pabst și lector univ. dr. Denisa Drăgușin, se înscrie în aria de cercetare *Applied Linguistics* și a avut ca teme de discuții *Romance interferences in the German dialect of Nucleo Joao Pinheiro, Multilingualism at stake. A survey on language choice and language adaptation in German minority schools in West-Romania și Dialects: British and American. Standard and Nonstandard*.

Temele prezentate la conferința internațională *Linguistic and Descriptive Research From a Descriptive and Historical Perspective* se vor regăsi în *Analele Universității Spiru Haret*, seria *Filologie*.

Gabriela SÂRBU

Sub semnul Creativității și al Inovației

Conf. univ.dr. Dragoș Mihai IPATE,
Prodecan, Facultatea de Management Financiar
Contabil Constanța

La Facultatea de Management Financiar Contabil Constanța din cadrul Universității *Spiru Haret*, a avut loc a XV-a Sesiune de Comunicări Științifice, desfășurată *Sub semnul Creativității și al Inovației*, sâmbătă, 9 mai, la finalul unei săptămâni în care Universitatea *Spiru Haret* din Constanța a organizat activități de promovare a imaginii și ofertei sale educaționale în rândul actualilor și viitorilor studenți. Astfel, în afara de manifestările științifice, la sediul universității, au fost organizate "Zilele porților deschise", iar o echipă formată din studenți și masteranzi a participat

Memorialul de baschet amatori „Antonio Alexe”.

Participanții la sesiunea de comunicări științifice, cadre didactice, studenți, masteranzi, reprezentanți ai mediului de afaceri, s-au întâlnit într-un cadru destins, informal, propice unor interesante dezbateri științifice pe teme economice de mare actualitate. Deschiderea festivă a sesiunii a avut loc în plen, unde au fost prezentate o serie de comunicări de impact general, care au captat atenția întregii audiențe. Astfel, au fost abordate teme diverse de către personalități academice, a căror prezență a ridicat prestigiul simpozionului științific. În fața

tuturor celor prezenți au luat cuvântul prof. univ. dr. Olga Duțu, prof. univ. dr. Ion Lungu, prof. univ. dr. Adela Voicu, prof. univ. dr. Tudorel Butoi, prof. univ. dr. Petre Buneci, care au oferit o imagine de ansamblu asupra situației actuale a societății și a învățământului superior românesc. După ce au fost finalizate discuțiile generate de prezentările în plen, au urmat dezbaterile pe secțiuni, organizate în funcție de domeniile de preocupare a celor 54 de participanți.

Discuțiile, controversale, propunerile generate de lucrările prezentate au fost moderate de către cadre didactice ale Facultății de Management Financiar Contabil Constanța, cadre didactice care și-au demonstrat înalta tinută științifică în numeroasele ocazii în care au reprezentat cu cinste

numele Universității *Spiru Haret* la manifestările științifice naționale și internaționale. Este vorba despre conf. univ. dr. Dragoș Mihai Ipate, la *Secțiunea I - Armonizarea managementului și marketingului cu cerințele economiei bazate pe cunoaștere*; prof. univ. dr. Dumitru Gheorghe, la *Secțiunea II - Contabilitate și finanțe*; prof. univ. dr. Liana Elefterie, la *Secțiunea III - Contabilitate și finanțe*; prof. univ. dr. Mircea Jefelea, la *Secțiunea IV - Economia în procesul integrării europene*; prof. univ. dr. Nicolae Tudoroiu, la *Secțiunea V - Matematici și tehnologii informaționale în economie*. Beneficiind de experiența colegilor noștri, în cadrul fiecăreia dintre secțiuni a avut loc un schimb interesant de idei, fiecare dintre participanți având ocazia să-și îmbunătățească maniera de abordare a temelor cercetate.

Atelier de scriere creativă – un proiect al Cercului științific studențesc

Conf. univ. dr. Miorița GOT
Facultatea de Limba și Literatura Română

În condițiile în care miniștri, specialiști în pedagogie, politicieni și lideri de opinie își exprimă nemulțumirea referitor la starea actuală a educației – considerată pe bună dreptate o prioritate națională, când personalități din varii domenii de influență deplâng lipsa implementării unor măsuri reformatoare eficiente în învățământul românesc, iar inițiativele se pare că nu depășesc stadiul de experiment, iată că în cadrul Universității *Spiru Haret*, sediința lunii mai a **Cercului studențesc de studii și creație literară** a atras la Facultatea de Limba și Literatura Română un număr impresionant de tineri, preocupați de motivația actului literar.

Menit să ofere un cadru potrivit și să pună în valoare activitatea studenților interesați de cercetarea filologică, inter-culturală și interdisciplinară, evenimentul s-a remarcat

printr-o participare numeroasă și de înaltă calitate. Au fost prezentate în fața unui auditoriu avizat creații artistice (poezie, fragmente de roman, eseu), dar și studii, articole și comunicări științifice ale studenților – plămănuiri proprii ori cercetări cu un grad ridicat de originalitate. Întâlnirea s-a bucurat nu numai de o largă participare a studenților și a cadrelor didactice din Facultatea noastră, ci și de prezența și implicarea avizată a domnului Mugur Popovici și a echipei sale de la Departamentul Tineret-Sport al TVRM Educațional, fapt care a adus un plus de prestanță și de armonie momentului.

Având ca generic *Atelierul de scriere creativă*, programul *Cercului* a inclus lecturi din creațiile proprii aparținând Carlei Petru, Simonei Zaveruc și lui Bogdan Cristea, studenți în anul al II-lea la Facultatea de Limba și Literatura Română,

precum și Antoniei Mihail și Liviei Andrei, studente în anul I la Facultatea de Limbi și Literaturi Străine din cadrul

elevă în clasa a XII-a la Colegiul Național „Ion Creangă” din București, olimpică națională pentru

Universității *Spiru Haret*, cărora li s-a alăturat Alina Dinu,

disciplina limba și literatura română – toți sub îndrumarea

conf. univ. dr. Miorița Got. Atmosfera a fost plăcută și detensionată, interactivă și provocatoare.

Ana-Maria Botnaru. Aceștia au făcut binevenite comentarii la încercările literare prezentate de tinerii creatori, susținând, de asemenea, o dezbaterie pe tema artelor poetice. În felul acesta, posibilitatea ca munca tinerilor să fie recunoscută într-un cadru competent a fost asigurată.

Puncte de vedere proprii pe marginea creațiilor prezentate au avut studenții Mihaela Dogaru, Adelina Ianași și Emilia Toader, anul al II-lea, LLR, Leonardo Gabriel Corlan, Cristina Butuc Măcărescu, Anamaria Păun, Simona Ciocan, Dragoș Bucea, Iulian Militaru, Cătălin Bochileanu, cu toții în anul I, LLS, precum și elevii Camelia Radu, Raluca Turcu, Andrei Dragomir, Mihaela-Roxana Neacșu, Mihai Troneci, Dana Cristea, elevi în clasa a XII-a la Colegiul Național „Ion Creangă” din București.

Manifestare devenită tradițională la Facultatea de Limba și Literatura Română din cadrul Universității *Spiru Haret*, *Cercul* este deschis permanent studenților, indiferent de anul de studiu, dar și masteranzilor și

elevilor din anul terminal de liceu, interesați de fenomenul literar și lingvistic. Vom încuraja munca în echipă și realizarea unor proiecte de cercetare științifică, dar și creația artistică individuală, implicit formarea unor convingeri și a unor preocupări artistice, științifice, instructiv-educative. Exprimarea opiniilor proprii, întrebările, completările vor constitui în continuare nota firească a întrunirilor noastre.

Evenimentul a generat un feedback extrem de pozitiv, propunerile și opiniile studenților cristalizându-se în direcția unei mai dese organizări a *Cercului*. Așa se explică faptul că a fost vehement invocată continuitatea proiectului. Aceasta cu atât mai mult cu cât, în ciuda unei crize generalizate la nivelul societății contemporane, tinerii resimt tot mai intens nevoia de a ieși din perimetrul unui sistem stagnant, aspirând conștient și responsabil spre idealuri de o factură intelectuală concretă, care vizează cultivarea spiritualii.

Evaluarea cercetării științifice (V)

Lector univ. dr.
George LĂZĂROIU

Nenumărate decizii în spațiul academic sunt fundamentate pe identificarea excelenței: profesorii care trebuie angajați și promovați, granturile de finanțat și proiectele de urmat. Michele Lamont, în *How Professors Think* (Harvard University Press, 2009), explorează excelența prin studierea evaluării academice, vizând să expună ce se petrece în spatele ușilor închise, unde fondurile sunt alocate, iar carierele sunt construite. Lamont interviează membrii comisiilor de evaluare înainte și după participarea la ședințe de analiză, examinează notițele recenzorilor înainte și după întrevierile în urma cărora se produc decizii, și obține acces la informații asupra rezultatelor acestor decizii. Lamont descrie procedeele prin care majoritatea recenzorilor își iau în serios responsabilitățile și

consacră timp și atenție în a lua decizia potrivită, însă identifică totodată o serie de deficiențe: profesori a căror evaluare a propunerilor este umbrată de interese personale, înțelegeri între membrii comisiilor care se asigură că deciziile sunt luate la timp astfel încât să nu piardă avionul și strădăni neconjugate și oarecum imprevizibile ale acestora de a-și răsplăti orientarea personală și determinarea calităților definite de un program tip grant ca fiind criteriile reale. Mulți profesori din sfera umanioarelor evaluează ceea ce promise a fi „fascinant” mai avantajos decât ceea ce se poate demonstra că este „adevărat”.

Evaluatorii urmăresc să se asigure că finanțările acoperă instituții variate geografic și ca relevanță, de unde o mixtură între meritocrație și democrație, întrucât se presupune că universitățile de cercetare, private, de elită sunt avantajate în procesul competițional. Asemenea instituții pun la dispoziția solicitanților o multitudine de resurse, inclusiv

burse interne pentru astfel de proiecte și monitorizare atentă a cercetărilor. În promovarea unei diversități extinse între cei

care obțin proiecte, unii membri ai comisiilor vizează să subzeară dihotomia standarde de excelență – standarde de diversitate. Faptul că membrii comisiilor interbun-țează atât de multă stăruință în elaborarea unor poziții sustenabile indică în mod evident că sunt conștienți de complexitatea formidabilă a lumii academice în care își desfășoară activitatea. Într-un

moment în care resursele financiare sunt drastic limitate, și când proliferarea revistelor academice în multe domenii face ca publicarea să fie mai puțin un semn al

excelenței, obținerea unei burse sau a unui grant prestigios este deosebit de realitate. Ceea ce este valoros, limitând controversele. Disciplinele interpretative, explică Lamont, precum cele din sfera umanioarelor și câteva din aria științelor sociale, prețuiesc cunoașterea și abordarea multidisciplinare; ei nu cred că subiectivitatea lor afectează procesul de evaluare și văd opunile pe care le au ca fiind cruciale în acest sens. Cercetătorii din sfera științelor

sociale consideră cel mai adesea că subiectivitatea (sau subiectivismul) corupe analiza corectă. Ei își pun întreaga credință în modele formale și în empirism, și nu se simt în largul lor când primesc răspunsuri idiosincratice, cu toate că și ei sunt idiosincratice în evaluările pe care le fac.

Analizând excelența academică, Lamont crede că, în anumite privințe, evaluarea și recenziile reprezintă o cale de acces către problema meritocrației din sistemul universitar. Nivelul de expertiză, interesele personale și perspectiva evaluatorului joacă un rol decisiv în procesul de luare a deciziilor. Lamont analizează criteriile pe care le folosește evaluatorii și semnificația pe care le-o atribuie acestora, se întreabă în ce măsură variază originalitatea între filosofie și economie, și încearcă să identifice pregnanța consensului între aceste domenii. În cadrul sistemului de evaluare există nenumărate reguli scrise și nescrise, iar un expert trebuie să

plaseze integritatea și obiectivitatea mai presus de orice interes personal. Realizările se bazează pe expertiză, excelență și originalitate, și nu pe caracteristici mai efemere, precum relațiile profesionale. În timp ce un proiect depus nu va fi vreodată finanțat doar pe baza unor asemenea relații, universitarii au împănăminten rețele sociale puternice, evaluându-se constant între ei.

Evaluarea este subiectivă, întrucât apare întodeauna în context, iar definiția excelenței variază de la o disciplină la alta. Unele distincții sunt necesare pentru a dobândi excelența în literatură și în economie, fiind imposibil să evaluezi un domeniu de analiză prin grila altuia, în asta constând și frumusețea diversității intelectuale. Universitarii combină adesea criteriile diversității cu cele ale excelenței în evaluarea pe care o fac, dar ei urmăresc mai curând diversitatea instituțională și pe cea a domeniului, decât pe cele vizând rasa,

caracterul etnic și sexul. Firește că uneori universitarii, (in)conștienți, sunt atrași de investigații apropiate de ale lor.

Lamont notează că procesul de evaluare american, cu toate deficiențele sale, este considerat, deosebit, cel mai bun posibil, și că multe guverne europene îl folosesc ca punct de referință în eforturile pe care le întreprind de a-și reforma propriile lor sisteme. Există forțe ce creează un context foarte complex, în care unii factori consolidează un sistem mai deschis, în timp ce alții preferă spiritul de castă. Hugh LaFollette (University of South Florida) observă că Lamont presupune că, întrucât (a) comisiile diferite analizează excelența diferit și (b) nu există o evaluare „științifică” a excelenței, atunci excelența este un concept vid, pe când aceasta e determinată de analiză. Orice încercare de a trece dincolo de analiză (prin fixarea unei evaluări „științifice”) este catalogată de LaFollette drept periculoasă.

1 iunie 2009

Alegeri europene

33 de membri ai Parlamentului European vor fi din România

La nivel european anul 2009 va fi dominat de un eveniment democratic marcant: alegerile pentru Parlamentul European. Pentru a șaptea oară în istoria de 50 ani a Parlamentului, în perioada 4-7 iunie, vor avea loc alegeri directe în toate statele membre. Cetățenii români vor vota, la 7 iunie, 33 deputați europeni din numărul total de 736. Alegerile vor avea loc simultan în toate cele 27 state membre UE, oferind, pentru 375 milioane de cetățeni europeni cu drept de vot, posibilitatea de a decide asupra politicilor la nivel european.

Parlamentul European este singura instituție supranațională ai cărei membri sunt aleși în mod democratic, prin vot universal direct. Parlamentul reprezintă cetățenii statelor membre. Ales o dată la cinci ani, Parlamentul European este implicat în adoptarea a numeroase legi (directive, regulamente etc.) care influențează viața fiecărui cetățean.

De ce trebuie să votăm? Pentru că noi decidem. Prin vot.

Prin votul exprimat în alegerile pentru PE, alegeri reprezentanți care vă vor influența viitorul și viața de zi cu zi a aproape 500 de milioane de concetățeni europeni. Dacă nu vă pasă, îi va păsa altcuiva, care va decide cine să vă reprezinte în singura adunare paneuropeană aleasă prin vot direct. Deputații aleși în PE vor trasa viitorul Europei pentru următorii cinci ani. Alegeți-vă Europa pe care o doriți! Dacă nu votați, nu vă plângeți!

Deputații europeni - Vocea dumneavoastră în Europa

Deputații dumneavoastră europeni reprezintă vocea dumneavoastră în Europa – de ce ați irosi oportunitatea de a vă face auziți? Ales o dată la fiecare cinci ani, Parlamentul European este un actor important și puternic în procesul decizional al Uniunii Europene. Viitorile sale conturează legislația finală a UE care va influențează viața de zi cu zi, fie că este vorba de alimentele din farfuria dumneavoastră, de costul unui cărucior de cumpărături, de calitatea aerului pe care îl respirați sau de siguranța jucăriilor copiilor dumneavoastră.

Este dreptul dumneavoastră să votați!

Ca cetățean european, dreptul la vot în alegerile pentru PE este unul dintre drepturile dumneavoastră fundamentale și posibilitatea dumneavoastră de a avea un cuvânt de spus în modul de funcționare al Uniunii Europene. Prin vot, hotărâți alături de ceilalți alegători cine îi va reprezenta pe oamenii ca dumneavoastră, familia și prietenii dumneavoastră, vecinii și colegii de serviciu din Europa. Și, ca cetățeni europeni, puteți vota (sau candidați) în orice țară din UE ați locui, chiar dacă nu sunteți cetățeni ai respectivei țări. Mai mult decât atât, nu vă costă nimic!

Votul este pentru poporul, planeta și prosperitatea dumneavoastră!

Bătrâni sau tineri, studenți sau pensionari, femei sau bărbați, angajați sau șomeri, oameni obișnuiți sau cu perspective alternative, orașeni sau agricultori, Europa ne privește pe toți, chiar și atunci când nu ne dăm seama! Datorită Uniunii Europene, putem acum circula, studia sau munci ușor în străinătate. PE depune neîncetat eforturi pentru un mediu mai curat, pentru substanțe chimice mai sigure, pentru servicii și slujbe mai bune. Este în același timp un fervent susținător al drepturilor consumatorilor, al egalității de șanse și al drepturilor omului atât în UE, cât și în afara acesteia.

Un singur tur de scrutin – 375 de milioane de alegători

În iunie 2009, veți avea o oportunitate unică de a merge la vot împreună cu alți 375 de milioane de alegători europeni. Pentru ce? Pentru a alege atât singurul parlament transnațional și multilingv ales în mod direct din lume, precum și singura instituție a Uniunii Europene aleasă în mod direct! Ales de cetățenii europeni din 1979, Parlamentul european reprezintă azi aproape o jumătate de miliard de oameni.

Deputați europeni cu greutate

În cele mai multe cazuri, deputații europeni au aceeași greutate ca și statele membre în procesul decizional al UE. Cea mai mare parte a legislației care privește viața noastră de zi cu zi este adoptată la nivelul UE de către deputați în PE în cooperare cu miniștrii statelor membre. O mare parte, probabil cea mai mare parte, a legislației în vigoare în țara dumneavoastră reprezintă transpunerea actelor europene votate de reprezentanții dumneavoastră, deputații europeni. Și nu numai legislația, ci și fondurile pentru noi drumuri, plaje mai curate, cercetare, învățământ, ajutor pentru dezvoltare. Deputații europeni decid, de asemenea, unde se duc banii noștri.

În curând, deputați europeni cu și mai mare greutate

Cu noul Tratat de la Lisabona, de îndată ce acesta va putea fi pus în aplicare, puterea de decizie a deputaților europeni cu privire la afacerile europene va crește încă o dată. Acesta va pune Parlamentul, în calitate de legiuitor, pe picior de egalitate cu miniștrii statelor membre în aproape toate domeniile politice ale UE. Parlamentul va alege de asemenea președintele Comisiei Europene, sporindu-și astfel controlul asupra executivului UE. Mai mult, în calitate de cetățeni europeni, veți avea dreptul să inițiați legislație europeană.

Votați pentru diversitate

Europa își alege noii membri în iunie 2009. Provenind din 27 de țări, acești deputați europeni reprezintă o gamă variată de partide politice, circumscripții și perspective naționale. În Parlament, marea majoritate a deputaților se organizează în grupuri politice în funcție de afinitățile lor politice. Astfel, Parlamentul, ca și Europa, înseamnă diversitate, pe care acesta și-o asumă și o omagiază. Se vorbesc 23 de limbi în Parlamentul European.

Este vorba de politică. Democrație.

Iubiți Uniunea Europeană? O urăți? Aveți înclinații de dreapta? Sau de stânga? Există o problemă care vă interesează în mod deosebit? Sunt schimbări pe care doriți să le vedeți? Măsuri care nu mai pot aștepta? Investiții care trebuie realizate? Alegeți deputații europeni care vă împărtășesc viziunea și toate dorințele dumneavoastră pot deveni realitate. Aceasta este democrația.

Un mic efort, o mare realizare

Veniți la vot! Nu durați decât câteva minute! Poate îl puteți combina cu o plimbare în parc sau cu o ieșire într-o cafea. Faceți un mic efort pentru a spune Europei ce doriți. Apoi, este ușor să urmăriți ce fac deputații aleși pentru dumneavoastră.

Puncte de vedere

(Urmare din pag. 1)

Această precauție în legătură cu viitorul exact al globalizării este totuși însoțită de convingerea că pattern-urile contemporane ale fluxurilor globale economice, militare, tehnologice, ecologice, migratoare, politice și culturale sunt fără precedent din punct de vedere istoric. După cum scrie Nierop, „practic toate țările lumii, dacă nu chiar toate părțile teritoriilor lor și toate segmentele societăților lor, sunt acum, din punct de vedere funcțional, parte a aceluși sistem (global) mai vast, în una sau mai multe privințe” (Nierop, 1994, p. 171).. Dimpotrivă, pentru transformativități, globalizarea este asociată cu noi pattern-uri ale stratificării globale în care unele state, societăți și comunități devin din ce în ce mai angrenate în ordinea globală, în timp ce altele sunt din ce în ce mai marginalizate. Se susține că este în curs de cristalizare o nouă configurație a relațiilor globale de putere, pe măsură ce divizarea Nord-Sud face loc, cu rapiditate, unei noi diviziuni internaționale a muncii, astfel încât „piramida familială a ierarhiei centru-periferie nu mai reprezintă o divizare geografică, ci una socială a economiei mondiale” (Hoogvelt, 1997, p. xii). Transformarea pattern-urilor stratificării globale este în strânsă legătură cu deterioralizarea tot mai accentuată a activității economice, pe măsură ce producția și finanțele capătă tot mai mult dimensiuni globale și transnaționale. Economiiile naționale sunt reorganizate de procesele globalizării economice, astfel încât spațiul economic național nu mai coincide cu

limitele teritoriale naționale. În această economie globalizatoare, sistemele transnaționale de producție, schimb și finanțe integresc tot mai strâns viitorul comunităților și al familiilor de pe diferite continente.

Nucleul argumentului transformativist este convingerea că globalizarea contemporană reconstruiește sau „reproiectează” puterea, funcțiile și autoritatea guvernelor naționale. Deși nu contestă faptul că statele încă își mențin dreptul legal fundamental la „supremația efectivă asupra a ceea ce se petrece pe teritoriul lor”, transformativității afirmă că aceasta este juxtapus, în grade diferite, jurisdicției în expansiune a instituțiilor de guvernare internațională, precum și constrângerilor și obligațiilor care derivă din dreptul internațional. Acest fapt este evident în special în ceea ce privește Uniunea Europeană, în cadrul căreia puterea suverană este împărțită între autorități internaționale, naționale și locale, dar și în funcționarea Organizației Mondiale a Comerțului (OMC). Totuși, chiar acolo unde suveranitatea apare intactă, statele nu mai dețin controlul unic – dacă l-au avut vreodată – asupra a ceea ce se petrece în interiorul granițelor lor. Sisteme globale complexe, de la cel financiar la cel ecologic, conectează destinele comunităților dintr-un loc cu cele ale comunităților din

regiuni îndepărtate ale lumii. Mai mult, infrastructurile globale de comunicații și transport susțin noi forme de organizare economică și socială, care transcend granițele naționale, fără nicio diminuare a eficienței sau a controlului. În aceste condiții, conceptul de stat-națiune, ca unitate autonomă care se autoguvernează, pare a fi mai mult un enunț

normativ. Instituția modernă a puterii suverane circumscrie teritorial avarie oarecum anormală, atunci când este juxtapusă organizării transnaționale a multor aspecte ale vieții economice și sociale contemporane. Din acest punct de vedere, globalizarea este una pur stato-centrică sau una guvernată preponderent de către state, în condițiile în care autoritatea a devenit din ce în ce

și puterea statală (Ruggie, 1993; Sassen, 1996).

Susținând că globalizarea transformă sau reconstituie puterea și autoritatea guvernelor naționale, transformativității resping atât retorica hiperglobalistă a sfârșitului suveranității statului-națiune, cât și afirmația scepticilor, conform căreia „nu s-a schimbat mai nimic”. În schimb, ei susțin că un nou „regim al suveranității” înlocuiește concepțiile tradiționale despre statalitate ca formă de putere publică absolută, indivizibilă, exclusivă, din punct de vedere teritorial și de sumă-zero. Astfel, după cum sugerează ei, suveranitatea este astăzi cel mai bine percepută „nu atât ca o barieră definită teritorial, cât sub forma unei resurse de negociere în contextul unei politici caracterizate de rețele transnaționale complexe” (Keohane, 1995).

Transformativității argumentează că globalizarea este asociată nu numai cu un nou „regim al suveranității”, ci și cu apariția unor noi și puternice forme non-teritoriale de organizare economică și politică în domeniul global, asemenea corporărilor multinaționale, mișcărilor sociale transnaționale, agențiilor de reglementare internaționale etc. În acest sens, nu se mai poate spune că ordinea mondială este una pur stato-centrică sau una guvernată preponderent de către state, în condițiile în care autoritatea a devenit din ce în ce

mai împărțită între agenții publice și private de la nivel local, național, regional și global. Statele-națiune nu mai reprezintă singurele centre sau formele principale de guvernare și autoritate din lume.

Globalizarea economică a fost întotdeauna mai avansată decât cea culturală, deși, după părerea noastră, ultima a contribuit mai mult la înțelegerea valorilor comune ale planetei, decât la servirea intereselor materiale înguste. Pe de altă parte, trebuie să ținem seama de faptul că globalizarea culturală nu are un caracter ordonat, ci, așa cum menționează și alți autori (Lyota, 1984, p. 24), o formă haotică, nefind conectată la componente ce pot fi unificate sau centralizate. Dimpotrivă, foarte mulți adepți ai acestui curent de gândire țin să ne asigure că globalizarea culturală este un proces progresiv care nu urmărește triumful, respectiv dominația suverană a unei mentalități asupra alteia. Deși argumentele aduse nu sunt de natură să ne convingă, pentru că, din conținutul lor, transpare clar ideea unei așa-zise „dispără a diferențelor esențiale dintre culturi”, totuși ele au prins rădăcini și au în prezent o mulțime de adepți. Aceștia sunt convinși că globalizarea culturală are ca scop crearea unui câmp comun, dar „hiperdiferențiat”, de valori, gusturi și chiar stiluri de viață, accesibile oricărui individ, fără ca acesta să fie constrâns să le accepte în consumul său. Demonstrația este relativ simplă, ea bazându-se pe postulatul că globalizarea culturală admite un flux continuu de idei și informații, mediate de mobilitatea deose-

bită a indivizilor în pragul mileniului trei, în urma căruia ei ajung în situația de a absorbi unele elemente ale altor culturi, păstrându-le, în același timp, identitatea națională (Featherstone, 1990, p. 6). Alături de telefon, presă și televiziune, vehiculul cel mai activ al difuzării informațiilor a devenit acum Internet-ul, care avea încă din 1994 aproape 15 milioane de utilizatori în toată lumea, rata de creștere a numărului acestora fiind de 25-30% la fiecare trei luni (The Economist, 1994).

Fără îndoială, la intensificarea mobilității indivizilor un rol deosebit de important l-a avut turismul internațional care, prin proporțiile dobândite în ultimele decenii, se înscrie perfect în coordonatele globalizării culturale. Impactul pe care acesta a ajuns să-l aibă asupra unor țări depășește cu mult contribuția economiei locale la crearea produsului intern brut. În această privință, este suficient să amintim că, în 1990, veniturile obținute din turism reprezentau 67% din câștigurile provenite de pe urma schimbărilor externe ale Egiptului, 55% din cele înregistrate în Jamaica, 43% în Kenya, 30% în Maroc ș.a.m.d. (New Internationalist, 1993).

Din acest punct de vedere, influențele turismului internațional sunt multiple și complexe. Printre altele, ne mărginim să subliniem faptul că, prin intermediul lui, turiștii ajung să conceptualizeze lumea ca un spațiu unic, să cunoască mai bine marea varietate culturală a omenirii și să confirme valabilitatea particularităților culturale locale, să relativizeze activitățile,

în contrast cu ale altora, în fine, să redefinească diviziunea muncii din care fac parte, raportându-se la întregul mondial.

Pentru unii, globalizarea este identificată cu „americanizarea”, alții asociază termenul cu creșterea importanței pieței mondiale, în timp ce o a treia categorie utilizează conceptul pentru descrierea unei realități

ideologice – globalizarea ca victorie a economiei de piață. Pentru cea mai mare parte a autorilor, conceptul dezbătut induce complexitate datorită rațiunilor subiacente atât de natură politică, cât și economică și socioculturală. De obicei, globalizarea este asociată cu implicațiile sale. Ea este văzută nu ca un proces ireversibil, ci mai curând în perspectiva sa dinamică.

Una dintre cele mai uzitate definiții ale conceptului de globalizare este următoarea: „Globalizarea reprezintă procesul prin care distanța geografică devine un factor tot mai puțin important în stabilirea și dezvoltarea relațiilor transfrontaliere de natură economică, politică și socioculturală. Rețelele de relații și dependențele dobândesc un potențial tot mai mare de a deveni internaționale și mondiale”. Această posibilitate de extindere a relațiilor pe plan internațional implică o serie de termeni, rezistență, acțiuni și reacțiuni.

În această definiție sunt cuprinse atât aspectele obiective, cât și cele subiective pe care le implică acest concept. Pe de o parte, „geografia” pierde din relevanță datorită noilor tehnologii, noilor strategii ale actorilor economici, precum și politicilor acestora, atât de ordin național, cât și internațional. Pe de altă parte, globalizarea devine din ce în ce mai puternică datorită faptului că oamenii au început să simtă tot mai clar noile oportunități deschise de utilizarea tehnologiilor

noi precum și de punerea în practică a noilor strategii și politici. Atunci când se acționează în concordanță cu dinamica globalizării are loc exact crearea procesului de globalizare.

În același timp, temerile și reacțiile cauzate de dezvoltarea procesului sunt, de asemenea, realități simțite de indivizi. În această definiție se poate observa reducerea importanței distanței geografice, însă nu și dispariția acesteia. Distanțele se reduc, însă nu dispar. Prin urmare, rețelele la nivel internațional sunt mai ușor de stabilit și oamenii, mărfurile și simbolurile sunt eliberate de contextul geografic. Într-un sistem global acestea se mișcă liber la nivel planar, devenind din ce în ce mai clară ideea că indivizii și societățile sunt tot mai puțin protejați de granițe.

În definiție este cuprinsă, de asemenea, și ideea creșterii posibilităților de extindere a rețelelor la nivel global. Aspectul potențialității rezidă în rolul pe care realitățile de ordin socio-cultural le au în determinarea „logicii globalizării”. O cultură puternic orientată spre conservatorism și izolare, regimurile politice dictatoriale, existența unei ordini mondiale puternic fragmentată, o regionalizare cu caracter defensiv etc. pot schimba evoluția globalizării în mod semnificativ.

În opinia lui Schmitov, „Dincolo de milioanele de cuvinte folosite pentru a descrie globalizarea, avem datoria să recunoaștem că ne aflăm în fața unui colonialism modern...”. Acest fenomen, prin care interacțiunea umană globală crește într-o asemenea măsură, face ca atât efectele sale primare, cât și reacțiile pe care le provoacă să dea naștere la numeroase alte fenomene.

AUDITUL PUBLIC EXTERN EUROPEAN (II)

ABORDAREA AUDITULUI

Prof. univ. dr. Mircea BOULESCU
Dr. Ovidiu ISPIR
Lector univ.drd. Liana GĂLĂU

Curtea de Conturi Europeană efectuează trei tipuri diferite de audituri: financiare, de conformitate și ale performanței.

Aceste audituri abordează următoarele întrebări:

a) Conturile prezintă în mod fidel, sub toate aspectele semnificative, situația financiară, rezultatele și fluxurile de trezorerie ale exercițiului, în conformitate cu cadrul aplicabil de raportare financiară? (audit financiar).

b) Activitățile, operațiunile și informațiile financiare respectă, sub toate aspectele semnificative, cadrele juridice și de reglementare care le sunt aplicabile? (audit de conformitate).

c) Gestionarea financiară este bună, respectiv fondurile sunt utilizate într-un grad cât mai mic posibil (economicitate), rezultatele sunt obținute cu cel mai mic nivel posibil de resurse (eficiență) și au fost îndeplinite obiectivele propuse (eficacitate)? (auditul performanței).

Majoritatea auditurilor financiare și de conformitate ale Curții se efectuează în contextul declarației anuale de asigurare, care este prezentată în cadrul raportului anual privind execuția bugetului Uniunii Europene. Curtea furnizează o

astfel de declarație sau opinie cu privire la fiabilitatea conturilor, precum și la legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente. În acest context, operațiunile subiacente sunt, de regulă, plăți efectuate de la bugetul Uniunii Europene de către beneficiarii finali.

Auditul financiar

Auditul financiar examinează:
a) **Corectitudinea conturilor**, respectiv dacă situațiile financiare sunt întocmite complet și cu acuratețe. Conform prevederilor din Tratat și din Regulamentul financiar, Curtea de Conturi Europene are datoria de a audita situațiile financiare cu privire la veniturile și cheltuielile:
– bugetului general al Uniunii Europene;
– Fondurilor Europene pentru Dezvoltare;
– Organismelor și agențiilor Uniunii Europene.

Aceste situații financiare includ în general: bilanțul contabil, contul rezultatului economic, situația fluxurilor de numerar, situația variațiilor de capital propriu și note explicative.

Obiectivul constă în a determina dacă:
– situațiile financiare prezintă o imagine fidelă și reală a rezultatelor exercițiului financiar și a stării financiare la sfârșitul anului fiscal;

– operațiunile, activele și pasivele au fost corect înregistrate și prezentate în situațiile financiare.

Se realizează o evaluare a gradului de acuratețe cu care au fost aplicate principiile contabile și a principalelor estimări făcute de conducere entității auditate.

b) **Legalitatea și regularitatea tranzacțiilor** care stau la baza veniturilor și cheltuielilor Uniunii Europene, respectiv dacă veniturile au fost încasate, iar cheltuielile au fost efectuate, conform tuturor regulilor și prevederilor în vigoare.

În Tratat și în Regulamentul financiar se prevede datoria Curții de a audita legalitatea și regularitatea operațiunilor prin care Uniunea Europeană finanțează și execută bugetul propriu. Obiectivul constă în garantarea faptului că:
– operațiunile au fost efectuate în conformitate cu regulile și reglementările în vigoare;
– operațiunile sunt reale;

– sumele au fost calculate în mod corect;
– beneficiarii ajutorului comunitar și-au îndeplinit obligațiile.

Auditul acoperă toate aspectele, de la colectarea unui fond sau achitarea unei cheltuieli de către Comisie, prin diferite niveluri administrative, până la operațiuni individuale ce

corespund unei sume colectate de Uniunea Europeană sau alocate unui anumit beneficiar direct. Curtea de Conturi Europeană are misiunea de a prezenta o **Declarație de asigurare** (DAS) cu privire la:

– corectitudinea situațiilor financiare ale Uniunii Europene;
– legalitatea și regularitatea operațiunilor care stau la baza situațiilor financiare.

Declarația de asigurare se bazează pe rezultatele unor audituri financiare detaliate.

Declarația de asigurare are ca principal obiectiv de a informa autoritatea care acordă descărcarea de gestiune dacă:
– situațiile financiare consolidate aferente bugetului general al Uniunii Europene, stabilite de către Comisie, prezintă o imagine fidelă și reală a activităților financiare din exercițiul financiar auditat și a situației de la sfârșitul acestuia;

– bugetul a fost executat cu respectarea prevederilor legale și contractuale.

Opinia globală pe care o oferă Curtea de Conturi Europeană în cadrul Declarației de asigurare se bazează pe aprecieri specifice cu privire la domeniile principale de activitate ale Uniunii Europene, care conțin informații detaliate cu privire la sursa erorilor, a

deficiențelor din sistem și la modalități de îmbunătățire a gestiunii.

Aprecierile se bazează pe următoarele elemente:

– evaluarea modului de funcționare a sistemelor de control intern, mai ales a sistemelor de supervizare, atât în interiorul Comisiei, în statele membre, cât și țările beneficiare;

– probe de audit obținute prin analiza unei eșantion de operațiuni selectate de fiecare domeniu bugetar;

– probe de auditat care provin din auditurile asupra fondurilor Uniunii Europene efectuate de către alți auditori;

– analiza rapoartelor anuale de activitate și a declarațiilor directorilor generali ai Comisiei Europene.

Aprecierile specifice în cadrul declarației de asigurare conțin elemente de monitorizare pentru a permite o evaluare obiectivă a calității gestiunii financiare și o monitorizare a evoluției situației respective. Declarația de asigurare, însoțită de alte informații care o susțin, se publică în Raportul anual al Curții, care este prezentat Parlamentului European și Consiliului. Declarația se publică, împreună cu situațiile financiare ale Uniunii Europene și în Jurnalul Oficial. Pe lângă opinia referitoare la execuția bugetului general, Curtea prezintă în fiecare an o Declarație de asigurare cu privire la corectitudinea conturilor Fondurilor Europene pentru Dezvoltare și la legalitatea și regularitatea operațiunilor care stau la baza acestora. Situațiile financiare ale

organismelor Uniunii Europene fac obiectul unei opinii de același tip.

Auditul financiar are ca obiective generale:

a) Auditul financiar - fiabilitatea conturilor:
– Exhaustivitatea: toate activele și pasivele, inclusiv elementele din afara bilanțului, dintr-o perioadă au fost înregistrate.

– Existența și proprietatea: activele sau pasivele există la data bilanțului și aparțin entității.
– Valoarea: activele și pasivele sunt înregistrate la adevărata lor valoare.

– Prezentarea și publicarea: activele și pasivele sunt prezentate, clasificate și descrise, în conformitate cu cadrul de raportare financiară în vigoare.

b) Auditul financiar - legalitatea și regularitatea operațiunilor financiare:

– Legalitate și regularitate: toate operațiunile sunt efectuate, în conformitate cu legile și reglementările în vigoare și sunt acoperite de suficient credit bugetar.

– Exhaustivitatea: toate operațiunile din perioada auditată au fost înregistrate.

– Realitatea operațiunilor: operațiunea este justificată de un eveniment care are legătură cu entitatea auditată în perioada respectivă.

– Conservarea: suma cu care este înregistrată tranzația este stabilită în mod corect și este introdusă în registrele contabile.

– Prezentarea și publicarea: operațiunea este prezentată, clasificată și descrisă, în conformitate cu cadrul de raportare financiară în vigoare.

„RESTITUTIO IN INTEGRUM” – UN PRINCIPIU NEDISCRIMINATOR PENTRU GENERAREA CLASEI DE MIJLOC ÎN ROMÂNIA

Conf. univ. dr. Ion CORBU

CAPITALISM ȘI PROPRIETATE

Categoria „proprietate”, definită în Codul Civil Român ca „dreptul ce are cineva de a se bucura și dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut însă în limitele determinate de lege”, reprezintă conceptul de bază pe care se fundamentează sistemul existențial denumit „sistemul capitalist”.

Opțiunea poporului român pentru un mod de existență capitalist (Opțiunea în ansamblu cuprinde grade de nuanțare, mergând de la capitalismul liberal de tip „sălbatic”, trecând printr-un „capitalism umanist”, până la „capitalismul popular”, moderator al discrepanțelor prea accentuate între membrii societății, discrepanțe care acutizează tensiunile sociale, ducând la instabilitate politică), a fost o opțiune politică, liber exprimată în cadrul consultării electorale și nu este contestată de către nicio forță politică semnificativă existentă astăzi în România.

În momentul acestei opțiuni istorice, „avuția națională” a României cuprindea:
– avuția reproducibilă, reprezentând totalitatea bunurilor materiale create și acumulate;

– avuția nereproducibilă, constituită din integralitatea resurselor naturale;
– totalitatea informațiilor și cunoștințelor acumulate de-a lungul istoriei, precum și potofoliul de „relații” de orice natură pe care România, prin intermediul instituțiilor, organizațiilor sau persoanelor, le avea cu terții;

– totalitatea creanțelor asupra altor state, instituții, persoane etc. Această avuție potențială era diminuată cu creanțele pe care alții le aveau asupra României. Ea își are originea în acumulările de până în 1948, pe de o parte, precum și în acumulările de după această dată.

Structura de proprietate a acestei avuții, pe cele două perioade semnificative de analiză, relevă, în principal, aceleași forme de proprietate, însă, în proporții diferite. Cu o aproximație rezonabilă, pornind de la datele statistice existente, se pot defini parametri de stare ai acestei avuții, la diferite momente, de exemplu 1948, 1989, 1999, 2009 etc., pe tipuri de proprietate, în termeni comparabili, după cum urmează:

– **proprietate privată**
– individuală
– individual-asociativă
– privată de familie
– privat-asociativă

– **proprietate publică**
– în proprietatea statului
– în proprietatea entităților administrativ-teritoriale

– **proprietate mixtă-privat**
– privat-națională
– privat-publică multinațională

Accumularea avuției sau bogăției este o rezultat în timp a individualităților sau colectivităților umane, reprezentate sub forma unor structuri instituționalizate sau nu, pe baza muncii și inteligenței, chiar speculative, presupuse a fi făcute în limitele legii. Așadar, munca și inteligența umană, sub acțiunea ambiției și/sau nevoii au condus și conduce la acumulări de „avuție”.

Gestiunea defectuoasă a avuției, însoțită sau nu de fenomene de corupție și fraudare, conduce în timp la acumulări de **tensiuni sociale între structurile societății** (locale, naționale, internaționale etc.). Acestea pot provoca însemnate convulsii sociale, ca urmare a unor nedreptăți vechi care, de regulă, sunt dezamorsate prin înlocuirea acestor nedreptăți cu altele noi, care se acumulează și se reproduc.

● STATUL COMUNIST ȘI PROPRIETATEA

Fără a intra în considerente filosofice sau sociologice ori de altă natură, pentru subiectul nostru, ne mărginim să constatăm că, în urma

celui de-al Doilea Război Mondial structura proprietății românești a fost complet schimbată. Nu este nici locul și nici rolul nostru de a analiza cauzele, circumstanțele și motivațiile în urma cărora s-a produs acest „accident istoric”. O concluzie însă este evidentă: în mod ilegal și cu o legitimitate bazată pe argumentul „forței”, largi categorii de persoane au fost deposedate de avuțiile pe care le dețineau. Revenim și accentuăm: aceste avuții le aparțineau ca urmare a „muncii” de orice formă, prestate de către ei sau înaintașii lor (prin „muncă” înțelegem toate tipurile de activități legale în urma cărora se obțin venituri, inclusiv inteligența de ordin speculativ, tranzacțiile de orice fel etc.).

Aceste avuții le aparțineau de drept și, în cea mai mare parte, erau individuale, relativ puține fiind de tip asociativ, acționarii, fundații, așezăminte etc.

Cert este că prin „acte revoluționare” de după război s-au înlocuit „nedreptăți relative” cu alte „nedreptăți relative”.

Prețul plătit de către România a fost imens

Circa 50 de ani de la evenimentele menționate mai sus, proprietatea individuală în România a fost sever restricționată, cel puțin prin următoarele mijloace:

– acte normative de interzicere sau restricție;

– limitarea nivelului de plată a muncii la strictul necesar supraviețuirii, instaurându-se un dezechilibru major între valoarea muncii și inteligenței implicate în activitate și plata acestora. Cea mai mare parte a valorii acestei muncii și inteligenței a fost dirijată, mai mult sau mai puțin eficient, în realizarea unei „avuții comunitare”;

– acte de naționalizare, confiscare sau alte forme de trecere a proprietății private în proprietatea statului.

Așadar, cincizeci de ani, mai multe generații, dintre care unele născute după război, au muncit și și-au exercitat disponibilitățile de

intelență sub semnul acestui dezechilibru discrepant dintre ceea ce au produs și ceea ce au primit. Diferența s-a constituit într-un imens fond de proprietate comun, sub forma avuției naționale. Sunt de notorietate prevederile legislative potrivit cărora proprietatea aparținea întregului popor. Toată această avuție aparținea și aparține, de fapt, celor care împreună au constituit-o sau urmașilor acestora, evident, în comun. Sistemul social existent în

întreaga perioadă, sistem impus din afară, a „făcut totul” ca nu cumva individualitățile să se poată manifesta și în planul îmbogățirii proprii. În acest mod, în toată această perioadă au fost împiedicate acumulările individuale de avuție.

● DE LA COMUNISM LA CAPITALISM

Comparativ, evoluția istorică a celor două sisteme sociale, capitalist și comunist (socialist) a demonstrat pe parcursul unei lungi perioade, 50-70 de ani, superioritatea în ceea ce privește productivitatea muncii, calitatea produselor, modul de utilizare a resurselor etc. a sistemului capitalist, față de sistemul comunist. Sistemul capitalist este un sistem aplicat, pragmatic și țin seama de natura spiritului uman, din care sentimentul de proprietate cunoaște o manifestare foarte accentuată.

Sistemul utopic de tip comunist poate că ar fi bun pentru societăți de roboți, nu pentru societăți de tip uman, care sunt guvernate de legile inegalității eterne de naștere, de inteligență, de avere și care se manifestă din plin în planul proprietății individuale, plan împotriva căruia sistemul comunist a luptat pe orice cale. Experiențele prin care lumea „sistemului comunist” a trecut în acest secol și,

în special, lunga perioadă în care oamenii lor li s-a inoculat, instituționalizat, ideea de „egalitate” falsă, atât în teorie, cât și în practică, mai ales în practică, au făcut ca oamenii să fie negregați pentru a-și percepe statutul de proprietari în comun al unei avuții edificată de către ei. Totodată, ei au fost negregați să înțeleagă și să facă față noilor rigori ale economiei de tip capitalist, care se instaura încet, încet, după evenimentele din

decembrie 1989. Obișnuiți ca avuția comună, la care de drept erau coproprietari, să fie apărută de către stat prin instituțiile sale specializate, marea majoritate a oamenilor de bună credință a crezut că noile instituții vor apăra această proprietate până la distribuirea, după anumite criterii, a acesteia fiecăruia dintre ei. A fost astfel o joacă de copii pentru indivizi versați, mulți dintre ei trăind mulți ani în economii de tip capitalist, să-și transfere ilegal, în proprietatea lor, o mare parte din această avuție comună. Amintim numai achiziționarea de terenuri și case pe sume simbolice sau prin repartii ilegale, date de către demnitari în atribuțiile cărora nu intrau astfel de prerogative. Mai amintim privatizările ilegale, circuitul numit „cuponada”, prin care, pe baza iuțelii de mână și nebagării de seamă, o mare parte din avuția comună a fost înșușită ilegal de câțiva etc. În ce bază legală s-a hotărât că numai 30% din aceasta avuție și nu 100% (Restituție în integrum), să fie restituită proprietarilor, fără o reală consultare a tuturor proprietarilor? Cum poate fi edificată o lume în care proprietatea să fie garantată, dacă aceasta se face de la început prin încălcarea dreptului de proprietate?

● O ADEVARATĂ REFORMĂ A PROPRIETĂȚII

Au trecut aproape douăzeci de ani de la evenimentele din decembrie 1989. S-a produs deja o tranziție mentală conceptuală, privind înțelegerea corectă a realității, a necesității unei economii de tip capitalist, precum și a raportului în care cetățenii României se aflau, din punct de vedere juridic, în avuția națională. Înțelegerea faptului că au fost „furați” a devenit evidentă. Așa cum statul comunist, prin acte arbitrare, și-a trecut proprietatea privată în proprietate proprie, tot așa noile autorități, din toate perioadele de după 1989, cu sau fără intenție, prin acte arbitrare au facilitat trecerea unei imense avuții comunitare în proprietatea câtorva. Așa cum comunistii și-au imaginat că vor conduce la infinit, tot astfel și noile autorități se cred eterne.

Lată însă că faptele nu se petrec după cum vor unii sau alții. După cincizeci de ani, foștii proprietari își cer, pe bună dreptate, proprietățile înapoi. Este o reparație, proprietățile lor, o mare parte din această avuție comună. Amintim numai achiziționarea de terenuri și case pe sume simbolice sau prin repartii ilegale, date de către demnitari în atribuțiile cărora nu intrau astfel de prerogative. Mai amintim privatizările ilegale, circuitul numit „cuponada”, prin care, pe baza iuțelii de mână și nebagării de seamă, o mare parte din avuția comună a fost înșușită ilegal de câțiva etc. În ce bază legală s-a hotărât că numai 30% din aceasta avuție și nu 100% (Restituție în integrum), să fie restituită proprietarilor, fără o reală consultare a tuturor proprietarilor? Cum poate fi edificată o lume în care proprietatea să fie garantată, dacă aceasta se face de la început prin încălcarea dreptului de proprietate?

cetățeni și-au însușit până acum, pe căi ilegale, părți din avuția națională, însoțită de confiscarea acestora și restituirea acestor părți cetățenilor îndreptățiți este, de asemenea, o reparație obligatorie. Aceasta trebuie făcută cu mijloacele statului de drept. De exemplu, se poate adopta o lege prin care cetățenii înșiși să-și justifice cu documente legale proveniența averii, concomitent cu nivelul taxelor și impozitelor achitate. Ce nu poate fi justificat intră în patrimoniul care se restituie sau deținătorul achită taxele și impozitele aferente perioadei de deținere, dacă nu există dovada vreunei infracțiuni în dobândirea acestei avuții.

Experiența celor aproape douăzeci de ani, destul de scump plătită de către românii, credem că a fost suficientă, pentru a se trece de la concepte teoretice și dilanțate la aplicații practice, concrete, de bun simț. Acestea trebuie realizate în mod pragmatic, având ca scop trecerea acelei părți din avuția națională, care va fi hotărâtă în cadrul referendumului, în proprietate privată, conform principiului *Restituție în integrum*. În secundar, trebuie avută în vedere reducerea la minimum a noilor posibile nedreptăți, create prin repararea nedreptăților mai vechi.

Tot *Restituție în integrum* trebuie să opereze și în cadrul avuției comunitare, care aparține cetățenilor români la sfârșitul anului 1989.

epistola a XVI-a

Stimate cititoare,
stimate cititorule,

Stai pe spate în iarba deasă. Miroase a fraged. Privești cerul. Norii, neobosite corăbii, îl cutreieră, iar, din când în când, îți zămbește soarele, cel cuprins de Lucian Blaga într-o metaforă uluitoare – „lacrima Domnului”. Cerul este viața ta. Îl contempli și retrăiești în amintire experiențe dulci, acrisoare sau amare. Îți readuci aminte comparația sublimă a lui Mihai Eminescu: „Trecut-au anii ca noiri lungi pe șesuri”...

Sunt lucruri ce nu se schimbă niciodată. Dar ele te schimbă pe tine. Prin educație,

poți schimba și, mai ales, te poți schimba. Sunt, însă, dureri pe care timpul nu le poate spăla. Sunt bucurii mult prea repede spălate. Senectutea te îndrumă să vezi ce pui înainte și ce lași în urmă.

epistole

Educația aprinde flacăra vieții. Ea contribuie la formarea personalității umane, acumularea de cunoștințe, dobândirea de competențe și abilități, cultivarea calităților, pregătirea pentru profesie și

indeosebi pentru viață, întrucât „non scholae, sed vitae discimus” (nu învățăm pentru școală, ci pentru viață). Educația se clădește pe ritmul vieții. În esență, ea este redescoperire, după cum ne învață Swami Vivekananda. Regăsim ceea ce există aici, în sufletul divin. Educația conduce la progres, dar în primul rând la desăvârșire.

Prin educație, ne eliberăm de etnocentrism, atât de formele sale pasive (prejudiciile și stereotipurile), cât și de formele sale active (rasismul și xenofobia). Ar fi bine să înlocuim etnocentrismul cu etnorelativitatea, așa cum ne îndeamnă Milton Bennet.

Există numeroase metode didactice, de la predare-învățare până la învățarea prin exercițiu și prin descoperire. Îndrumarea și studiul individual sunt esențiale. Relația maestru-discipol are un rol major în educație. Distingem două tipuri de școli: a) greacă – maeutica socratică, adică discuțiile în contradictoriu și b) orientală – aprofundarea interioară, adică meditația asupra sinelui.

Educația este graduală și continuă. Deși are scopuri bine determinate, educația nu se oprește atunci când ele au fost împlinite. Ea nu încetează nicicând. Nu există vârstă pentru educație. Comunicarea stă la baza educației, iar reciprocitatea este un mare câștig. Cei ce învață pe alții sunt, la rândul lor, învățați de

alții și devin mai apoi învățați. Prin educație se dăruie ziduri, iar în locul lor se înalță idei.

În peisajul educațional din România, în bătaia vânturilor și valurilor, dar traică și nemuritoare ca simbolul său, „Coloana infinitului”, de Constantin Brâncuși, Universitatea Spiru Haret este deschizătoare de drumuri în ceea ce privește răspândirea învățământului în întreaga țară, accesul tuturor la educație, indiferent de statutul social și situația materială, învățământul la distanță, tehnologiile avansate și metodele moderne de evaluare. Activitatea și personalitatea lui Spiru Haret însușește procesul educativ-formativ de la universitatea care îi poartă numele. Scopul educației, potrivit lui Spiru Haret, este „formarea de buni cetățeni”, iar universitatea nu semnifică numai o treaptă în educație, ci un adevărat centru de cultură. De la Haret la neoharism, prin spiritul tânăr de la universitatea noastră și prin mistuna Societății Naționale Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură. Președintele și Rectorul Universității Spiru Haret, sociologul Aurelian Gh. Bondrea, în ziua de astăzi este Spiru Haret.

Dinspre educație, călătorim spre cultură în epistolă a șaptesprezecea! Sănătate și serenitate! La mulți ani!

Cu deferență,
al dumneavoastră,
Mircea ITU

DEOCAMDATĂ, NU!

Cândva, demult, dintre rubricile forfocate fără ezitare de noi, cei ajunși să urmărim revistele literare ale timpului, mă-putine câte erau, dar în mod cert folositoare de vreme ce se dovedeau în stare să genereze valoare adăugată pentru brohiile noastre avide de respirație înfierbântate, nu lipsea nici celebra „Poșta a redacției”. Zburători cu negre plete ori tinere domnițe mândre și suave precum garofițe băteau la poarta Muzelor. Picul parfumat caligrafiat cu litere cemeala picurând direct din tresărirea sufletului ajungeau pe masa truditilor într-o realizare a gazetelor. Cădea pe capul unor condeiuri deja recunoscuți și treceți în salonul restrictiv al celor însemnați cu stea în frunte povara lecturii producției fumizate de începători. „Poșta redacției” juca rolul vitrinelor unde privești cu sufletul la gură în calitate de candidat pentru te miri ce demnitate de moment – un loc la facultate, un post de firmă scos la concurs, câștigător la ultima tragere de loterie.

Arătau, aceste vitrine din pagina de revistă ca o loterie. Era un fel de Hyde Park, cu locuri pentru toată lumea. Depindea cu ce loz te trezeai între degetele-ți tremurânde. Pentru că norocul opera și aici, ca în atâtea alte împrejurări, pe grade și contingente. Foarte norocoșii își vedeau numele alături de câteva versuri considerate în stare a-și spune că drumul spre înalta societate îi stă la îndemână. Pașaportul a fost dobândit, dar greul abia începe. Norocoșii trebuiau să se mulțumească citind un răspuns laconic: Mai trimiteți! Nu fi și se deschide poarta, deși nu ți se zăvora. Nenorocoșii trebuiau să-și așteaptă în vreu fel tremurul picioarelor la vederea răspunsului-ghilotină: Deocamdată, nu! Mai rău decât ei se descopereau alții. Și anume, aspirații la cumuna de creator, de viitori aleși într-o glorie literară (poate chiar la un loc în „Istoria literaturii...”), protopii cu răspunsuri de genul: „Caietul dv. cu versuri a fost pus unde îi este locul; la kosch!” Ori: „Talent la tine, frate dragă, câtă iarbă pe geamul ceasului meu!”

Cu siguranță nu sunt singurul care a așteptat recenta întâlnire de la Casa Albă dintre președintele Obama și premierul Netanyahu. De-aș mai fi avut anii de altădată, de pe când intram în gazetărie, nu m-aș fi dezlipit de teleximprimatorul din redacție, unde, în picioare, cu palmele împinse pe genunchi, cu spatele încovoiat, adunat deasupra aparatului, până ce nu aș fi aflat, înaintea altora, ce s-a întâmplat pe Potomac. Vedeam, prin agenda ei, înăuntrul din capitala federală una din luminile de poziție ale traseului evenimentului internațional al anului.

Eram curios să știu cum se încheie acest test, această teză dintr-un examen de bacalaureat (de maturitate se zicea pe vremea mea), pe care Barack Obama s-a angajat să-l treacă din prima și cu note care să ofere șanse de premiu relevant.

Orientul Mijlociu reprezintă, cred, cel mai sensibil capitol al politicii externe americane. Nu singurul, dar în mod cert acela care, de va fi trecut, omenirea are datoria să-i facă statuie protagonistului. Orientul Mijlociu (Apropiat îl numeam noi altădată) nu înseamnă o țară, nu un popor, nu o problemă. El constituie un ghem încâlcit unde fărăi, popoare și probleme căt piatra de moară cea mai greu de mișcat speră ca istoria să intervină pentru a-și deschide un rol și la fiecare ciclu al rotațiilor de așteptare pe bolta cerească ni s-a promis finalul care întârzie.

Am crezut, și nu numai eu, că întrevederea Obama-Netanyahu ne considera în stare să aplaudăm o victorie, fie și doar prin enunțul pașilor convenii în direcția cea bună. Ar fi fost în consens cu un optimism cuceritor pe care noul președinte american îl afișează de când și-a început defilarea pe sub balconele noastre. Putea fi semnalul că deschiderea, relaxarea și lipsa de prejudecăți, puse în mișcare prin comportamentul cu care ne-a câștigat, părăsesc sfera promisiunilor și se înfruntă deosebit de alchimia capabilă a le transforma în fructe rotunde și mari, rumene și gustoase.

N-a fost să fie. Omenirea nu este mai bogată după vizita la Washington a premierului Netanyahu. Din păcate, nici mai optimistă. Nu că interlocutorii s-ar fi luat de păr. În mod cert însă, orele însumate în Biroul Oval, între patru ochi și mai apoi supravegheați de ochii colaboratorilor apropiați, nu au fost de ajuns pentru ca interlocutorii să se convingă reciproc de necesitatea imperioasă a trecerii la fapte. Nicio schimbare față de ce știam. Obama susține geometria celor două state, Netanyahu, nu. Acesta din urmă pretinde că și-ar lăsa și mâine alte atracții de agendă pentru a discuta cu palestinienii. Dar despre teorema celor două state, nici vorbă. Ba, ca să fim drepi, apare o idee: cere arabilor recunoașterea statului evreu (rețineți) – evreu și nu multinațional sau altfel numit, asta așa, pentru limezime). Precedenții pentru ce ar mai putea fi după (când și cum, explicități lipsesc). Este în fața noastră premierul israelian cel știut din prestații anterioare – inflexibil, partizan, inert la impulsuri ce vin din afară. Problema palestiniană nu are în ochii săi o

dimensiune a viitorului imediat. Drept care a trecut Oceanul pentru a repeta lucrurile cunoscute.

Președintele Obama, lăundu-i, se mulțumește să enunțe. Nesune, la rândul-i, ceea ce dește știm. Nimic de obiectat la ce spune: Road map.

trebuie urmărită și parcursă în termenii stabiliți, discutăm de două state în zona de conflict și dezaprobăm implantări evreiești în teritoriile arabe ocupate. Cât privește Iranul, spre deosebire de oaspetele său, îl menține în atenție ca subiect potențial dezamorsat la masa convorbirilor și nu, precum crede premierul Bibi, o posibilă înțază.

Dar, unde este câștigul față de câte s-au spus înainte? Unde să căutăm punctul de sprijin atât de necesar speranțelor noastre pentru o soluție viabilă și durabilă în Orientul Mijlociu, atât de invocată și așteptată?

Ne mai rămâne versiunea că orice proces – chimic sau de altă natură – are nevoie de etapa preînclăzării. Să fi fost reuniunea de la Casa Albă gândită din capul locului un asemenea tronson de pe Road Map, pe care președintele Obama și l-a schițat cu bună știință și nedismulată credință?

Chiar de ar fi așa, ne încearcă gustul amar că din răspunsurile posibile la așteptările noastre privind soluția mult visată în Orientul Mijlociu, nu putem acum decât ceea ce constatăm cu toții: Deocamdată, nu! Și ca să merg până la capăt: dorință și semne de pace la întâlnirea din Biroul Oval, câți kilometri de autostradă ne-a pus până acum la dispoziție, din cei promiși, compania Bechtel...

Neagu UDROIU

București 550

REFLECȚII LA DEZVOLTAREA URBANISTICĂ A BUCUREȘTILOR (XIV)

București 550

Renașterea urbanistică a Bucureștiului întârzie

(Urmare din pag. 1)

La începutul anului 1971, am avut curajul să-i scriu marelui teoretician Bruno Zevi și să-i cer sfatul în legătură cu o carte la care lucram despre „Specificul arhitecturii italiene”. Cine a trăit în acei ani de regim comunist va fi la fel de surprins acum, așa cum am fost și eu, când am primit răspunsul prietenos de la acela pe care îl admiram așa de mult: „Îmi place ideea ta. Sunt nerăbdător să-ți citesc cartea...” Urmău apoi câteva sfaturi. Mai trebuie precizat că, în acei ani, susținerea ideii specificului național în arhitectură părea cu totul depășită, iar stilul internațional era omniprezent și apreciat în întreaga lume. Am fost încântat să aflu că tocmai ideile mele, împotriva curentului general, erau apreciate de marele critic și că acesta mă îndemna să perseverez în lucrarea mea. A urmat o lungă tăcere din partea mentorului meu italian. Și când mi lăsuam orice speranță de a mai

După scurt timp, am primit de la mentorul meu italian și cartea ce mi-a devenit atât de utilă în analiza critică a arhitecturii și urbanismului actual. O parte din această carte a apărut în traducerea distinselor arhitecte Ana Gabriela Tabacu, abia în anul 2000, în România, la editura Paideea. Sper ca acest preambul să nu fi fost prea lung și plictisitor, așa că trec rapid la ideile lui Bruno Zevi despre limbajul modern al Arhitecturii și Urbanismului.

Țin să mai precizez că el vede urbanismul atât de legat de arhitectură, încât utilizează în cartea lui de mai multe ori termenul „urbatectură”, care i se pare perfect legitim.

Bruno Zevi distinge șapte invarianți specifici limbajului modern al arhitecturii și acestia ar fi valabili și pentru limbajul modern al urbanismului: „Cei șapte invarianți sunt convenabili atât pentru un edificiu, cât și pentru un oraș sau un teritoriu”, iar, în alt loc, revine cu precizarea: „Șapte libertăți creatoare, utile, la toate nivelurile acestei

cărora nu le scapă decât datorită dezvoltării lor rapide, care păcălește directivele administrative și politice. Arhitectul este atât de condiționat de geometria artificială și inumană, încât el o percepe ca „naturală”, „spontană”; el nu cunoaște un alt limbaj”. Dacă vrem ca noile clădiri să se integreze în context, susține Zevi, acestea nu pot fi simetrice și încheiate, iar prin disonanță se combate monotonia alienantă a „zoning-ului”.

Când scrie despre „tridimensionalitatea antiperspectivă”, el se referă în primul rând la creația lui Biagio Rossetti, urbanistul din Ferrara de la sfârșitul secolului al XV-lea, primul oraș modern al Europei, pentru care unghiul este cheia de boltă și liantul oricărei peisaj urban, în locul clădirilor simetrice și încheiate, restul vinind de la sine. La Ferrara, Biagio Rossetti și-a concentrat atenția asupra edificiilor situate la intersecții de străzi, pe care le-a pus în evidență. „Tridimensionalitatea antiperspectivă” ar combate mania axelor monu-

Bruno Zevi revine deseori la termenul de „urbatectură” atât de drag lui: „Din această fuziune între edificii și oraș se naște urbatectura; mai multe plinuri ocupate de clădiri, alternând cu goluri care formează străzile și piețele; îndată ce vechiul țesut este dezintegrat, teritoriul este reintegrat. Depășind dihotomia tradițională oraș-sat, urbatectura se dilată în teritoriu, în vreme ce natura pătrunde în țesutul urban.

Orașe-teritorii în locul aglomerărilor suprapopulate, poluate, haotice și omicide, pe de o parte, și sate dezolate și abandonate, pe de altă parte”.

Revenind la procesul non-finit, care trebuie să se realizeze în urbanism, el susține că prin codificarea non-finitului se înțelege un proces continuu, care solicită participarea directă a utilizatorului: „Participarea nu mai este deci o ofertă paternalistă, ci o trăsătură inerentă a opereii deschise, în curs de realizare. Să luăm, de pildă, urbanismul. Arhitecții „clasicști” cred în planurile de urbanism definitive, care nu pot fi realizate decât de regimuri dictatoriale. Dimpotrivă, arhitecții moderni luptă pentru o planificare continuă, care răspunde constant așteptărilor permanente reînnoite ale societății. Primii desenează orașe ideale, renașcentiste, abstracte, utopice, care sunt o perpetuă frustrare. Arhitecții moderni știu că ei creează nu orașul, ci proiectul orașului o ipotază a devenirii sale, care, cu timpul, poate lua forme diverse și imprevizibile. Non-finitul, rezultatul celor șapte invarianți, este condiția necesară pentru ca arhitectura să participe la peisajul urban, asimilându-i contradicțiile înămolite în dezolare și kitsch și profitând

Institutul Politehnic București
Autor: Academician arhitect Octav Doicescu

de toate acestea, din punct de vedere expresiv”.

În carte, el critică absența unei activități clocotitoare a schimburilor comunitare, a simbului vecinătății și a gestului spontan din cartierele populare planificate, acestea fiind în opinia lui o formă a „finitului” din urbanismul contemporan. O idee dragă lui Bruno Zevi, care ar trebui să fie scrisă pe planșele de lucru ale arhitecților și urbanistilor, este aceea formulată de Cesare Baccaria în „Tratatul de delict și pedepse” din 1764: „Încercarea de a organiza o mulțime de indivizi într-un mod simetric și monoton, cum doar materia fără viață poate fi organizată, înseamnă a avea o concepție falsă asupra utilității”.

Ce ar trebui să înțelegem din acest cod anticlasic al Urbanismului, cu cei șapte invarianți specifici ai săi, raportat la dezvoltarea Bucureștiului: Urbanismul modern trebuie să se nască dintr-un dialog permanent, bazat pe ipoteze deschise, pentru a crea, nu prin intervenții punctuale, ci de perspectivă, armonia dintre organismul orașului și dinamica societății bucureștene. Potrivit profesorului italian: „Ca și arhitectura, dacă nu chiar mai mult decât atât, urbanismul trebuie să se nască dintr-un

dialog întemeiat pe ipoteze deschise, care să permită societății acordul, modificarea sau reorientarea în funcție de exigențele sale multiple și complexe.

Este vorba de o participare din interior la viața orașului și nu o participare pasivă, ci una energică, de intervenție zilnică, fără nici un apriori autoritar, rigid al ordinului geometric”.

Arhitecții și urbanistii de astăzi ar trebui să înțeleagă, așa cum au făcut Constantin Joa, Henriette Delavrancea-Gibory, Octav Doicescu, G.M. Cantacuzino, Paul Emil Miclescu și încă câțiva de la noi, că, în prezent, Urbanismul trebuie să însemne o manieră modernă de a interpreta trecutul orașului.

Într-o scrisoare din iunie 1990, profesorul Bruno Zevi îmi scria: „Acum trebuie să vorbim de o renaștere în Arhitectura din România” și sublinia acest „în”; apoi, continua: „Acum este un timp al schimbărilor, un timp fericit”.

Dacă în arhitectura Bucureștiului putem constata unele reușite punctuale, care totuși sunt criticabile în ceea ce privește dialogul lor cu orașul, urbanistica Bucureștilor, la aproape douăzeci de ani de la scrierea profesorului italian, se află în suferință. Renașterea urbanistică a Bucureștiului întârzie, cu alte cuvinte, rămâne în continuare un deziderat...

Casa MELIC

comunica cu el, după câteva tentative de a-i expedia alte scrisori, la sfârșitul lui decembrie 1973, am primit o nouă scrisoare de la Bruno Zevi: „Am primit scrisoarea ta din decembrie 1973. Cât e de nostim! Când mi-ai scris acum câțiva ani, eu am găsit întrebările tale atât de interesante încât ți-am răspuns la ele, scriind un editorial cu titlul „Specificul arhitecturii italiene”, în care menționam preocupările tale. Niciodată nu l-ai citit? El a apărut în nr. 188 al revistei L'Architettura Cronache e Storia, din iunie 1971. Acum, acest editorial și multe altele cu același subiect au fost adunate într-o nouă carte „Il linguaggio moderno dell' Architettura” (editura Einaudi)”. În plus era o copie a editorialului amintit.

Tinerii de astăzi, care au posibilitatea să circule virtual sau chiar real în toată lumea, nu pot pricepe, am constatat asta de nenumărate ori, cum cei din generația mea nu puteau corespunde cu cine vroiau, să călătorească în alte țări, să-și procure cărțile și revistele pe care și le doreau.

activități, la fel de bine pentru a așeza un tablou pe un perete, ca și pentru a construi un oraș”. Invarianții constituie pentru Bruno Zevi un mijloc precis de control pentru fiecare etapă a concepției, de la schița preliminară la proiectul final. Acești invarianți ar fi: inventarul, asimetria și disonanța, tridimensionalitatea antiperspectivă, descompunerea, temporalitatea spațiului, coordonarea organică și reintegrarea.

După el, „inventarul” este primul act de la care se pleacă la elaborarea unui plan de urbanism. Inventarul ar presupune o deconstrucție din punct de vedere al formei și conținutului și analizarea fiecărui element rezultat din acest proces, fără constrângeri apriorice. Inventarul cuprinde atât funcțiunile, programele de construcție și organizare a orașului și teritoriului, cât și compartimentele sociale. Când se referă la „asimetrie și disonanță”, afirmă: „Orașele și mai cu seamă capitalele sunt în mod constant victime ale transformărilor geometrice,

mentale și a intersecțiilor rectangulare ale străzilor și ale piețelor. Prin „descompunere”, el înțelege descompunerea planului închis al orașului clasic.

Un alt invariant specific limbajului modern al Urbanismului, susține Bruno Zevi, este, „spațiul temporalizat, trăit, utilizat social, apt să primească și să pună în valoare evenimintele”. Dacă „inventarul” sau „a resemantiza” ar fi condiția prealabilă în limbajul modern al Urbanismului, „spațiul temporalizat conduce la o nouă înțelegere a relației spațiu-timp, în concordanță cu cele spuse de Einstein: „Evenimntul trebuie localizat nu doar în timp, ci și în spațiu”. De aici, Bruno Zevi avansează ideea că un invariant esențial în limbajul modern al Urbanismului ar fi o concepție deschiată, în permanentă devenire, adică non-finită. Următorul pas ar fi o reintegrare a edificiului cu orașul și acesta cu teritoriul. Non-finitul este deci complementul structural indispensabil al acțiunii arhitecturale și urbanistice.

Casa din Calea Șerban Vodă. Una din cele mai vechi case din București

CONȚINUTUL ȘI IPOSTAZELE ALIENĂRII

(Urmare din pag. 1)

Specializarea îngustă atrage după sine o altă consecință alienantă, și anume diminuarea sau chiar pierderea libertății, ca posibilitate a omului de a se afirma novator și inventiv în plan economic, libertatea de creație tehnică fiind rezervată doar unei elite tehnico-științifice.

Omul unidimensional se comportă ca atare și în plan politic, prin faptul că se integrează sistemului politic parlamentar, care, la rândul lui, conservă sistemul economic alienant.

În fine, absența atitudinii critice, negatoare se resimte și în sistemul cultural, prin promovarea unei arte și a unei filosofii lipsite de o dimensiune prospectivă și dominate de spirit conformist și pozitivist.

Și alți filosofi ai crizei culturii contemporane, de la Spengler la Toynbee, au evidențiat faptul că preocupările la nivel societății și individual pentru valorile și bunurile materiale sunt covârșitoare față de cele pentru variatele valori spirituale, exceptând valorile tehnico-științifice, prin care *homo sapiens* tinde să se reducă la *homo faber*. În fond, este vorba despre o dublă reducere suferită de omul contemporan: de la omul cultural la cel tehnico-economic, iar în acest plan, de la un orizont tehnic mai larg la unul cât mai îngust.

Alienarea politică

Analiza alienării politice contemporane presupune analiza comparativă a statului capitalist democratic și a statului dictatorial, fie acesta socialist sau capitalist.

Evident, într-un stat dictatorial, totalitar, unde nu există legi democratice, puterea politică manifestă neîncredere și frică față de popor, guvernează prin violență și naște violență. Aici oamenii sunt înstrăinați politic, nedispunând de libertate politică, nefind protejați legal (prin constituție) față de violență și neavând dreptul democratic la opinie. În plus, atitudinea lor politică este contradictorie, pentru că sunt stăpâniți de frica indusă de guvernanti, dar și de revoltă, întrucât nu pot schimba guvernării și modul de guvernare decât prin violență.

Dimpotrivă, în statul democratic puterea se exercită de

către majoritate în folosul majorității și al întregii comunități, legislativul fiind ales de către toți cetățenii cu drept de vot. Totodată, statul democratic practică separația celor trei puteri – legislativă, executivă și judecătorească. Aici cetățenii sunt amenințați, din punct de vedere politic, beneficiind de drepturi și libertăți politice identice pentru toți, începând cu dreptul de vot, de a alege și a fi ales, sunt protejați legal de violență, au dreptul la opinie și voință, sunt feriți și eliberați de frică și pot schimba guvernanti prin critică sau prin noi alegeri.

Unii dintre teoreticienii alienării consideră că statul contemporan, fie și democratic, rămâne un factor alienant, fie prin faptul că este aservit societății industriale, care, după cum am arătat, este alienantă, fie pentru că, finalmente, urmărește să-și conserve puterea și dominația față de cetățeni.

De exemplu, Marcuse observa că, în societatea de consum, se produce o „integrare politică”, prin dispariția conștiinței revoluționare și triumful conștiinței politice pozitive, care afectează și muncitorimea.

Desigur, nici statul democratic, numit și stat de drept, nu atinge perfecțiunea; nici guvernatorii lui nu sunt perfecți, mai ales în cazul în care practică demagogia, iar unele din legile statului nu numai că nu armonizează interesele tuturor, ba, dimpotrivă, promovează interese de grup, corelate cu interesele celor aleși să legifereze.

Desigur, imperfecțiunile amintite pot genera anumite fenomene de înstrăinare politică, între care indiferentismul, absenteismul la vot etc. Dar oamenii pot și trebuie să-și exercite libertatea politică tocmai pentru că democrația le permite să corijeze imperfecțiunile, să determine abrogarea legilor necorespunzătoare, sau să-i schimbe pe cei aflați la putere.

Alienarea spirituală

Alienarea spirituală a omului contemporan este legată de criza culturii, de variatele ei forme de manifestare.

Așa cum au relevat mulți teoreticieni ai culturii, alienarea spirituală constă, în principal, atât în insuficiența cultivare a valorilor spirituale în raport cu

cele materiale sau, altfel spus, într-un deficit al culturii (spirituale) în raport cu civilizația (materială), cât și în promovarea unor valori spirituale în detrimentul celorlalte, ceea ce echivalază cu o unilateralizare a spiritului uman.

La discrepanța dintre valorile materiale și cele spirituale ne-am referit deja cu prilejul analizei alienării economice, prin care *homo economicus* și *homo tehnicus* tind să se substituie ființei „întru mister și pentru revelare”. În acest sens, în anii '60 ai secolului XX, Herbert Marcuse arăta că unidimensionalizarea culturii se manifestă și prin faptul că filosofia și poezia și-au pierdut caracterul prospectiv, fiind dominate de spiritul pozitivist și conformist. El afirma că această unilateralizare denotă o „absorbție culturală”, prin care cultura în genere își pierde capacitatea proactivă, de distanțare față de realitatea dominatoare, astfel încât „cultura superioară devine parte integrantă a culturii materiale” (Herbert Marcuse, *Scrieri filosofice*, Editura Polițică, București, 1977, p. 307).

În ceea ce privește cultivarea unor valori spirituale în opoziție cu altele, încă în veacul luminilor, Rousseau evidențiază faptul că progresul științelor și artelor inaugurat de Renaștere a fost însoțit de o diminuare și depravare a moravurilor, omul sporindu-și cunoștințele științifice și gustul artistic, dar devenind tot mai amoral sau chiar imoral.

Și în contemporaneitate, contrapunerea unor valori spirituale altora are drept consecință afirmarea spirituală îngustă, unilaterală, alienarea spirituală a omului. Și astăzi științele sunt cultivate nu numai preponderent, într-un evident dezechilibru față de alte forme ale culturii, ci și într-un spirit indiferent sau chiar potrivnic, față de alte valori, după cum și celelalte valori sunt cultivate în spirit autonomist. Astfel, chiar dacă, pe lângă interesul pentru știință, există și preocupări față de morală, de filosofie, de artă și de religie, ele sunt mai curând afirmări paralele unele față de altele, iar nu concordante. De aceea, spiritualicește, omul contemporan nu este un ins armonios, ci este, mai curând, un om parcelat, dacă nu chiar sfâșiat și contradictoriu.

Reflecții săptămânale

Ce crezi despre aplauze?

Atunci când a fost întrebat care este părerea sa despre moarte, Constantin Noica a răspuns cu o altă întrebare: ce poți să crezi despre liniștea care se așterne în urma unei simfonii?

Finalul concertelor înseamnă aplauze, urale sau eventual dorința unui bis.

Liniștea este semn al eșecului; tăcerea publicului sancționează nereușita muzicală.

Uneori, aplaudăm din politețe. Nu pricepem sau nu ne place, dar ne lovim palmele din complezență. Sau frică.

Nu poți crede nimic bun despre această absență.

Și totuși, dacă aplauzele confirmă succesul, de ce marii compozitori au fost dezamăgiți de zgomotul triumfului?

Probabil, ei credeau că în muzica lor este întreaga poveste a vieții de om și că cioplitul în sunet este un chin.

Liniștea publicului este o formă de respect, mărturia înțelegerii celuiilalt. Tăcerea onorează compozitorul, aplauzele, eventual, performanța orchestrei.

Atunci când se încheie o simfonie te reculegi și palmele ți se împreunează fără zgomot. Când va mai duceți la un concert, va rog să luați un bilet pentru locurile fără aplauze.

Alexandru LUCINESCU

Colaboratorii noștri - studenții noștri

„Frumoasa noastră limbă, căznită și schingiuită astfel”

Aproape zilnic, fie în emisiunile de televiziune, fie în cele radio, auzim, neputincioși, exprimări care distonează cu limba română. Plini de emfază, interlocutorii pășesc pe terenul (foarte alunecos pentru ei) cuvântului al cărui real înțeles nu-l cunosc. Fără îndoială, de la Caragiale încoace, sunt multe astfel de cazuri. Pericolul este însă infinit mai mare datorită auditoriului de acum, mult mai numeros. Există astfel posibilitatea relei situații ca toate trăsnăile rostite de persoane cu notorietate să fie luate de bune de cât mai mulți dintre ascultători. Fiind convinși că au un discurs elevat, în fapt necunoscând nicidecum proprietatea cuvintelor folosite, interlocutorii aduc la urechile ascultătorilor exprimări total greșite. Exemplificăm: 1. „Este evident *inadvertența* dintre punctele de vedere ale celor două partide. Cuvântul corect ar fi fost *discrepanța* care înseamnă nepotrivire, dezacord și nu inadvertența care semnifică greșeala comisă din neatenție. 2. „Am făcut acest popas *fortuit* de ploaia torențială.” În acest caz, se asimilează în mod greșit adjectivul fortuit care înseamnă inopinat, neprevăzut cu verbul a constrânge sau a sili.

Greșeliile de exprimare își amplifică gravitatea, atunci când sunt comise de crainicii de televiziune și radio, situație care ar trebui evitată în condițiile în care textul destinat ascultătorului este scris și analizat înainte de a fi citit. Dacă am glumi (deși nu prea e cazul) am putea spune că asistăm direct și în reluare la inventarea de cuvinte în limba română. Astfel aflăm de la crainicii noștri că persoanele care prezintă știri se numesc *știriști*, oamenii cu tupeu, obraznici se numesc *tupești*, iar locul din care colegi de-al lor efectuează diverse transmisiuni se numește *locatie*. Coana Chirița, cu al ei furculision, are urmași de nădejde. Pentru lămurire: anglicismul *week-end* poate fi folosit ca atare în limba

română, având aceeași semnificație de sfârșit de săptămână, pe când cuvântul englezesc *location*, care înseamnă spațiu, nu poate deveni *locatie*, cu același înțeles, deoarece în limba română există substantivul locație semnificând chiria plătită pentru anumite lucruri luate în folosință. Imaginația gramaticală a „știriștilor” pare a nu avea limite, iar exprimările lor verbale produc stupeoare, raportându-ne la poziția pe care ei o dețin. Astfel, deși verbul *a risca* nu este unul reflexiv, dânsii se întreabă reciproc pe post: „*Te riști să ne spui că nu va ploua*”?! „*nu mă risc*, dar sigur nu va ploua.” De asemenea, aflăm de la diverși interlocutori din studio că o fată nu mai este frumoasă, o rochie nu mai este elegantă, o prăjitură nu mai este gustoasă, un film nu mai este interesant, ci toate, luate separat, dar și împreună, sunt *super*, iar despre ceva care ne place mult spunem: „*e foarte tare, frate*.” Să ne mai surprindă lipsa de comunicare verbală a tinerilor noștri când se tinde spre pauperizarea vocabularului? Ce putem spune (întreprinde) ca ortografia limbii române să nu mai fie schingiuită prin forme oripilante și conținut imbecil de genul: „*k m i fci* (ce mai faci).” Acum mai bine de o sută de ani, Negruzzi deplângea „Frumoasa noastră limbă, căznită și schingiuită astfel; iar astăzi starea ei este și mai rea. Încerc însă să-mi atrag gândurile bune, datoritoare de speranță, ascultând de îndemnul patriarhului metaforei românești, Fănuș Neagu, de a ne așeza sub „streșina înserării” și a aștepta cu inimă senină” ...noaptea asta / când ploua sărutări din cer.” (Octavian Goga).

Lucian IACOB,
student anul III ID, CT Ploiești,
Facultatea de Filosofie și Jurnalism

Burse ERASMUS

Student în altă patrie

Multiculturalitatea, incomprehensibilitatea și diversitatea studenților din alte țări sunt singurele elemente care sunt înzestrate cu capacitatea de ați schimba într-un mod fascinant și ireversibil percepția despre ceea ce realmente înseamnă să fii student în lumea actuală.

Anatolia este locul în care diversele culturi orientale s-au întâlnit de-a lungul mililor de ani pentru a defini ceea ce oamenii încă își mai permit să numească astăzi ca fiind cultura Turciei. În acest loc, plin de semnificații istorice și amprentat cu durerea și chinul popoarelor, care s-au spulberat trecând în eternitate, este așezată Universitatea Anadolu,

ca o prințesă printre celelalte universități, atât asiatice, cât și europene. Ea este o emblemă a înțelepciunii, fiind înzestrată cu celebre exemple de elocvență didactică și cu toată tehnica necesară pentru a-l ajuta pe student să se dezvolte holistic-atât din punct de vedere formal, cât și informațional.

Acest loc oferă tuturor studenților posibilitatea de a înțelege ce înseamnă să te trezești dimineața în Turcia, să te întâlnești cu un olandez și să-ți spună că un coleg din Republica Cehă a vorbit cu un spaniol și i-a zis că un polonez l-a anunțat că vom avea un curs de „Fotografie”, cu un profesor portughez, la ora zece. Apoi, în timp ce mergi la curs, te sună o

colegă din Germania și îți spune că vrea să-ți facă cunoștință cu cineva din Bulgaria și o să vină însoțită de un italian. Ajungi în clasă și te așezi între un suedez și o unguroaică, apoi vine profesorul și vorbește despre francezul Marc Ribaud în limba engleză. În cele din urmă, după cursul de „Fotografie”, un coleg din Lituania te invită la un „time table” într-un restaurant japonez.

Este fascinant... un sentiment care nu poate fi transpus în cuvinte. Doar studenții de la Universitatea Anadolu au plăcerea și oportunitatea de a simți și a trăi acest sublim sentiment. De asemenea, în această universitate ai posibilitatea să

întâlnești oameni care dețin concepții despre lume și viață total diferite de cele pe care le-ai întâlnit în viața cotidiană.

Aici se întâlnesc studenți din două continente : Europa și Asia. Atât studenții europeni, cât și cei asiatici sunt înzestrați cu o formidabilă putere de a-și defini concepțiile cu privire la ceea ce înseamnă să fii european sau asiatic, musulman sau creștin. Valorile se definesc prin puterea de a fi și nu prin capacitatea de a ști, a cunoaște sau a exprima.

Universitatea Anadolu m-a ajutat să-mi formez o concepție autentică despre cultura europeană și mi-a facilitat foarte mult comunicarea cu persoanele care au o altă cultură decât cea românească.

Cu regret conștientizez faptul că mai am puțin timp și va trebui să părăsesc Universitatea Anadolu, fără a ști dacă voi mai avea șansa să o mai revăd vreodată. Sunt bine înștiințat că de fiecare dată îmi voi aduce aminte cu o nespusă bucurie de acest loc și de colegii care mă vor privi pentru ultima dată în ziua în care voi pleca.

Mulțumesc din suflet celor care mi-au dat posibilitatea să mă numesc „Student Erasmus” și aş da orice să fiu ultima șansă.

Cu drag, al vostru coleg
Laurențiu PRELIPCIAN,
student, Facultatea de Jurnalism,
Comunicare și Relații Publice

Facultatea de Științele Comunicării, Universitatea Anadolu

Poate vă interesează

Expoziția Visual-Efemer

Marcând împlinirea vârstei de 70 de ani a remarcabilului artist Costin Neamtu, expoziția deschisă la „Căminul Artei” nu reprezintă o retrospectivă a laborioasei activități a pictorului, ci, mai degrabă, o parte a unui proiect ce vizează viitorul.

Catalogul acestui veritabil act de cultură consemnează o mărturisire – profesione de credință a pictorului Costin Neamtu – care dovedește că titlul ales pentru această expoziție nu este deloc întâmplător. Multe dintre lucrări le consideră posibile proiecte pentru o amplitudine spațială cu repere în timp, dezvăluind că Visual-Efemer, genericul acestei expoziții, se potrivește de minune creațiilor sale ca o ironie, dar și ca ceva serios. Depinde de cei care le văd.

Vizionând picturile expuse, obiectele sale, cum le-a numit învăliutor autoral, realizate din lemn, cu forme geometrice diferite, de la coloană la con, cub sau paralelipiped, constată cu bucurie că ele au capacitatea de a se susține ca opere independente, dar și calitatea de a deveni parte dintr-o instalație, în care ritmul volumelor și registrul cromatic, bazat pe culori primare, recrează, sub raport estetic, spațiul. Mesajul artistului se structurează pe suprafața lemnului, când perfect polizată sau

ruгоasă, care capătă diferite posibilități expresive, refaceând un colț de lume materială, într-un dialog la care artistul nu poate renunța.

Din expoziție se observă limpede că artistul Costin Neamtu apelează cu succes la mai multe tehnici. De la grafică la pictură, de la colaj la obiectul tridimensional, compozițiile sale, dovedind o reală stăpânire a meșteșugului, capacitatea de a conferi fiecăru material și fiecărei tehnici maximum de expresivitate. Există în expoziția de la Căminul Artei o formidabilă explozie de vitalitate în disponibilitatea jocului cu lumea, cu propria artă, în capacitatea schimbărilor de registru și mentalitate plastică. Și mai există un colț intim al sălii, care vorbește mai mult despre om decât despre artist, dar fără de care expoziția ar fi mai săracă. Colțul micului nepot, autor printre altele, al unei compoziții cu pisici, care pare să continue destinul artistic al unei familii, formate din expozant, din inegalabila tapiseriea, care este soția pictorului, Cela Neamtu, din artistul vizual Lisandru Neamtu, fiul celui doi.

Expoziția lui Costin Neamtu te îndeamnă la o călătorie sobră, dar mereu cu zămbetul pe buze, în lumea unui artist care a reușit să-și păstreze vitalitatea, tinerețea.

Ofertă atractivă pentru integrarea muzeelor în viața tinerilor

Asociația ELITE ART Club pentru UNESCO, coordonatoare proiectului „YOUth and MUSEums” – *Tineretul și Muzeele*, împreună cu reprezentanți români au discutat despre modul în care să atragă cât mai mulți tineri în instituțiile muzeale.

Soluția la care au ajuns experții este distracția, o atracție irezistibilă, care și-a dovedit eficiența recent, prin „Noaptea Muzeelor”, eveniment organizat în București. Au fost oferite

Muzeul Național de Artă Contemporană

vizitatorilor lecții de scrimă, proiecții de filme, pictură heraldică, dans și teatru medieval. Numărul record de participanți – peste 100.000 – a fost determinat și de strategia managerilor de muzeu, potrivit căreia au îmbinat oferta culturală cu cea de clubbing. „Integrarea muzeelor în viața socială a tineretului trebuie realizată nu numai prin activități și programe cu scop educațional, ci și prin acțiuni de tipul cluburilor de weekend”, a subliniat Daniela Popescu, președintele Asociațiilor și Cluburilor UNESCO pentru Europa și America de Nord, adăugând că spațiul muzeal trebuie să devină nu doar un loc de cercetare și reflecție, ci și un spațiu de întâlnire și dialog, un spațiu al interacțiunilor sociale.

De fapt, tot mai multe muzee din București încearcă să atragă tinerii prin amenajarea unor cluburi în interiorul instituțiilor de cultură, unde aceștia se pot distra la sfârșit de săptămână.

În România, pionieri la acest capitol sunt Muzeul Țăranului Român (MȚR), unde se află primul Club al Țăranului din Capitală, și Muzeul Național de Artă Contemporană (MNAR), situat în Palatul Parlamentului, care organizează petreceri pe terasa fostei Case a Poporului din Capitală.

În Europa, printre muzeele care au cluburi pentru tineri se numără „K...”, din Düsseldorf, care a înființat clubul de tineret Klub Nachi, deschis de obicei sâmbăta, până la ora 23.00, și Muzeul Van Gogh, din Amsterdam, care organizează „Friday Night”, la fiecare sfârșit de săptămână, pentru că tinerii să se socializeze într-un mediu cultural, pe muzica DJ-lor.

Grupaj realizat de Adela DEAC

Suntem în sesiune

Cum ne protejăm de oboseala cronică?

Forma de învățământ cu frecvență redusă și cea de învățământ la distanță ne oferă șansa de a ne continua studiile la un nivel superior și ne permit să ne desfășurăm activitatea la locul de muncă actual.

Mulți studenți, înrolați în formele de învățământ FR sau ID, declară că suferă de oboseală cronică. Suprasolicitaerea de la locul de muncă, grija față de familie, peste care se suprapun studiul și pregătirea pentru facultate se cumulează.

Într-o primă etapă, apare **oboseala acută**-dureri musculare, senzație de greutate în globii oculari, vedere neclară, amețeli, cefalee. Acestea are un rol de apărare a organismului împotriva agresiunii, este becul de alarmă! Cei mai mulți dintre noi minimalizează acest semnal de alarmă. Nu ne putem sustrage ritmului de viață contemporan și continuăm expunerea la suprasolicitaerea intelectuală și nervoasă. Se instalează **oboseala generală**-reducerea dinamismului și a randamentului intelectual, scăderea atenției, încetinirea capacității de gândire. Dar nici acum nu poți renunța. Datorită nesatisfacerii sistematice a nevoii de odihnă, oboseala se poate acumula, transformându-se în **oboseală cronică**-sindrom de suprasolicitaere (surmenaj)-astenien fizică și psihică, tulburări de somn, somnolență diurnă, scăderea atenției, a memoriei, a capacității de

gândire, amețeli, grețuri, vărsături, dureri precordiale.

Totți cei care prezintă aceste simptome s-au adresat medicilor și au cerut o rețetă de tratament. Medicii au recomandat: regim de viață echilibrat, limitarea sau chiar evitarea anumitor activități cu potențial stresant ridicat, exerciții fizice, mese regulate etc. Dar nu poți renunța la locul de muncă - este suportul tău material, nu poți să îți scoți șeful la licitație sau să îi speli creierul și să îl manipulezi, conform cu propriile tale nevoi, nu poți să-ți schimbi copiii cu alte exemplare, ideale, soțul/soția și părinții sunt și ei în ograda ta, președintele țării și guvernul sunt democratic aleși, ești și student, deoarece ai ales să te perfecționezi fie în domeniul în care deja lucrezi sau într-un domeniu complementar ocupației tale.

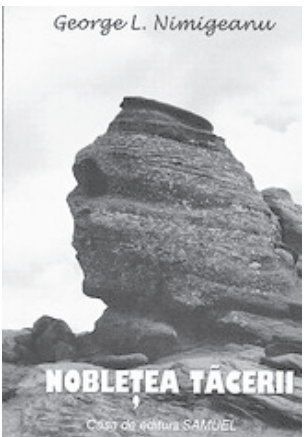
Având în vedere toate acestea, am cerut părerea unui

medic specialist în medicină ocupațională. Dr. Cristina Grigoropol, medic primar de medicină muncii la Spitalul Clinic Colentina, ne-a precizat: „ Ideal, pentru orice medic și orice pacient, ar fi eliminarea factorilor care fac parte din complexul etiologic al stre-sului. Acest lucru nu poate fi făcut în cazul de față, așa că vom încerca să transformăm di-stresul (stresul negativ) în eu-stres (stresul pozitiv). Acesta poate fi generat de bucuria promovării unui examen sau de îndeplinirea unei sarcini de serviciu de mare complexitate. Unele măsuri organizatorice profesionale, cum ar fi pauzele de odihnă, planificarea muncii - la locul de muncă, dar și a muncii intelectuale, ce caracterizează orice proces de învățământ, pot fi folositoare, chiar în lipsa exercițiilor fizice pentru care nu avem timp”.

Cronica literară

Despre „Nobletea tăcerii” și, într-un registru al surprizei semantice, a umbrei și a interferenței, ne vorbește G.L.Nimigeanu în recentul volum de poezie, publicat la Casa de Editură *Samuel. Ab ovo*, trebuie făcute percizări

George L. Nimigeanu

zvizizi de intensitate conceptului, dincolo de substanța sa filosofică. Există un punct de forță în care tăcerea acumulează mai vechi resentimente, opoziții, bruijate cotidene sau suprasensibile, rezerve ontice, relații deficitare dintre sine și suprasine, dintre om și divinitate, dintre întrebări și răspunsuri de zonă metafizică, ce iradiază în atitudinea poeziei și-n atitudinea poetului, într-un fel ce presupune noncompromisul, asumarea demnă a conflictului, tratarea lui de la înălțimea demnității nobiliare. A discuta

despre tăcere, mai e tăcere? Iată dilema din care poetul trebuie să iasă prin ofertele generoase, ce-i drept, ale versului. Există, s-ar putea spune, dincolo de tăcerea vorbită, tăcerea compromisului, tăcerea impusă de condiția umană, de raporturile omului cu divinitatea, de confruntarea dintre mister și întrebare. Sigur că planurile pe care se pliază conceptul tăcerii vizează tăcerea cotidiană și tăcerea metafizică, una de asubstanță obstinantă, cealaltă de substanță paradoxală, care se substrage, firește, rațiunii, înțelegerii ultime. Tăcerea obstinantă se vrea un fel de replică revoltată la peisajul acesta indiferent. Poetul ni se arată într-o ținută demnă ce exclude compromisul, asemeni poezilor pursânge, ce au conștiința că va exista oricum o instanță ce va contabiliza dimensiunea reală a acestui timp artistic, dincolo de țesătura de relații interesate, nedemne lumii scrisului. El își trăiește poezia asemenea vieții și viața asemenea poeziei, în așa fel încât sugerează contopirea acestora într-un semn al nobleții, al demnității înalte, al revoltei privilegiate de cuvânt.

Poetul, „suflet drept și curățit de luturi”, tinde spre o comuniune metafizică cu esențele, cu convingerea că tăcerea este altceva decât definirea unei stări, care, oricum, e compromisă de vreme ce vorbești despre ea. „Dar nu citești... nu scrii... ascuți și taci...” Tăcerea n-are nume... doar copaci” . Sigur, asocierile de acest gen presupun starea de grație, ineditul, în măsura în care ceva ar fi nou sub soare, dar cum nimic nu e nou, am întâlnit și o formulă de genul „răzbuarea e o pădure”, nu în perimetrul poeziei, ceea ce nu înseamnă, totuși, că poetul nu excelează în asocieri de o sugestie copleșitoare.

Conceptele de fond cu care operează Nimigeanu în acest nou volum de poezie vizează tăcerea, nobletea și interferențele; centri de forță ce iradiază din substanța cărții. Tăcerea lui Nimigeanu își declină sensurile firești spre subiacente de mare promisiune dilematică sau, s-ar putea spune, dialectică, în măsura în care presupun un joc imaginar al dialogului într-o zonă de substrat. De fapt, tăcerea pusă în act de Nimigeanu își trage seva din neliniști deduse din confruntarea cu misterul ontologic, din care rezultă neliniști și mai profunde de sentimente de zădărnice copleșitoare. Atunci încearcă interferența, despre care vorbește într-una din cele trei secțiuni ale cărții; tăcerea ce sălășluiește în elementele primordiale încearcă să o „mântuie-n cuvânt”; poetul se însinuează în cuvânt, încercând în acest fel să intre în vastul câmp al definirii, unde

cuvintele se vor fi încărcat de alte sensuri decât cele general acceptate; se vede, în oglinda imaginarii său, „în carte literă subțire”.

Se pare că totu-i o copie a adevăratei lumi, în care fiecare entitate, obiect sau fibră vegetală are o chemare nelămurită spre propria-i matrice, spre adevărata existență ce va fi existând, poate într-o altă formulă: omul poartă cu el acea îndoială și acea speranță a lumii de apoi, în timp ce iarba „visează celălalt pământ”. Există totuși interferența, o interferență subtilă, a vagului și a intuibilului; undeva într-o zonă greu accesibilă sau accesibilă accidental, cu instrumentele subconștientului său, alături, cu ale revelației. În aceste câmpuri de posibilă comunicare caută poetul „Răspunsurile Esențialele întrebării”. Surprinzător cum se creează relații între elemente primare și suprasensibile, într-o gestică poetică ce personifică și umanizează, ce șterge parcă diferențele; bunăoară „lumina doarme-n călimară”, iar „pana moaie într-un gând”. Această inversie deschide perspective spre o interferență elementară între lucruri și nelucruri: „pe tron astral orânduie Cuvântul/ care pe dinăuntru sfânt împarte/ în cele vii precum și-n cele moarte/ aerul, apa, focul și pământul”.

Într-o altă perspectivă a cărții, poetul se arată copleșit de propria-i existență, aplecat în fața destinului, un destin cristic totuși...„Azi răstăginit pe-o cruce a Luminii / picură sânge și din coasta ta / coroană de-mprăpat pe frunte spini / zilnic silesc a te încorona”. Odată trecut acest prag elegiac, poetul își asumă din nou acea demnitate nobiliară, cu conștiința că viața ca favoare trebuie asimilată poeziei, la formele sale cele mai subtile, mai profunde, acolo unde poetul caută tălcurile existenței. „Silabisesc în Cartea Lumii fila / vieții ce mi s-a dat ca o favoare... / Dar tălcurile nu sunt ușoare”.

Versul lui Nimigeanu are acea fluentă clasică aproape de cântec, în care se întâlnesc sonuri din marea poezie, cu predilecție ronsardiene și shakespeareane, într-o formulă ce-și câștigă dreptul la specificitate, așa încât expresia acestor poezii asimilează o particularitate nimigeaniană înconfundabilă.

Se spune, printre prieteni și critici, că „Nobletea tăcerii” ar fi cartea cea mai reușită a lui Nimigeanu, așa presupune, firește, că poetul urcă spre noi promisiuni, în pofda senectuții, pe care trebuie să o consemnăm biologic, dar în niciun caz spiritual.

Ioan SUCIU MOIȘA,

student anul II, Facultatea de
Filosofie și Jurnalism,
Centrul Teritorial ID Tg. Mureș

Alexandra Laura MECKL,

studentă, anul II,
Facultatea de Jurnalistică,
Comunicare și Relații Publice

Gunoescu

Limbripet

Richard Inima Deșeu

Manifestare eco: un Gunoescu pentru București

Fălci de fiare

departe. Deși ochiul bucu- reșteanului pare obișnuit cu faptul că deseurile se găsesc în orice zonă a Capitalei, mai puțin în tomboreane sau locuri special amenajate, el n-ar trebui să închidă pleoapa și să treacă mai departe. Sentimentul eco pornește din noi, din inimile și din comportamentul nostru. *Limbripet* este limbricul indiferenței noastre, un vierme inofensiv la prima vedere, dar care aruncă, indolent, ambalaje pe stradă. Acum i s-a făcut statuie. Una cu care ar trebui să ne simțim stânjențiți, căci ne reprezintă.

Totuși, un semn bun se arată. În loc de afișe publicitare cu mobilă și covoare sau cu articole vestimentare, putem observa,

Futurofagus

în pasajele de la metrou, îndemnuri pentru o viață ecologică. *Imaginează-ți cum poate arăta viitorul* este o campanie susținută de Pos Mediu (Programul Operational Sectorial Mediu 2007-2013). Prin intermediul acestui program, se vor finanța proiecte pentru sectoarele apă/ apă uzată, managementul deșeurilor, reabilitarea terenurilor poluate istoric, termoficare, protecția naturii, protecția împotriva inundațiilor și reducerea eroziunii costiere. În pasajul de la Piața Victoriei, pe un afiș, observăm un acvariu cu pești roșiatici, iar sub imagine putem citi sloganul *Economisește pentru tine! Economisește pentru mâine!*. Un bun sfat pentru a ne determina să fim mai responsabili cu resursele.

Într-o aglomerație urbană, în care lumea mișună, e mai mereu ocupată și pe care stresul o coordonează, problema utilizării adecvate a combustibilului, a apei și a electricității rămâne pe ultimul loc. Ritmul alert, pulsul unei metropole, cu artificialitatea ei, ne îndepărtează teribil de natură și ajungem să nu mai știm s-o protejăm. Și să nu ne mai protejăm. De aceea, merită să ne lășăm inflanșați de aceste manifestări, să privim meditativ la un *Fălci de fiare* și la un afiș ecologic și, în puținul timp liber

pe care îl avem, să acordam o clipă mediului înconjurător.

În caz contrar, copacul viitorului ar fi *Ne(P)omul*, o natură sintetică, realizată sută la sută de om. Și nu cred că ne-ar conveni.

Programele Televiziunii *România de Măine* și RRM Student FM

TVRM Educațional

LUNI – 25 mai 2009

06:00 *Academica – Ateneul artelor* (r)
07:00 *Un răspuns pentru fiecare.*
Emissiune de Simona Șerban
07:30 *Deutsche Welle* (r)
07:50 *Promo*
08:00 *Lauri pentru liceeni* (r)
08:30 *Virtuți și vicii – Preluare TVRM Cultural*
09:00 *Românul, cetățean european – Preluare TVRM Cultural*
09:20 *Promo*
09:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
11:20 *Promo*
11:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
13:20 *Promo*
13:30 *Film documentar:* Lumea tehnologiei (ep. XX)
14:00 *TVRM-edicina.* Prof. univ. dr. Constantin Dumitrache la dispoziția dvs (r)
14:58 *Promo*
15:00 *Café concert.* Emissiune de Sorin Petre
15:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
17:20 *Promo*
17:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
19:20 *Promo*
19:30 *Haretiștii.* Emissiune de Mugur Popovici
20:00 *Apel telefonic.* Emissiune de George Nicolau
21:00 *Jurnale în stil Caragiale.*
Emissiune de Viorel Popescu
21:30 *Dialog, știință, religie.*
Emissiune de Carmen Fulger
22:00 *Lumea văzută de aproape.*
Emissiune de Neagu Udroui
23:00 *Comentariul zilei.*
Emissiune de George Marinescu
00:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
04:00 *Apel telefonic* (r)
05:00 *În căutarea folk-ului pierdut* (r)

MARȚI – 26 mai 2009

06:00 *Promo USH*
06:10 *Cronica scepticului* (r)
06:40 *Întâlnire cu folclorul* (r)
07:10 *Promo*
07:15 *Comentariul zilei* (r)
08:00 *Haretiștii* (r)
08:30 *Nimic fără lege – Preluare TVRM Cultural*
09:00 *Gândești, deci există – Preluare TVRM Cultural*
09:20 *Promo*
09:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
11:20 *Promo*
11:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
13:20 *Promo*
13:30 *Invitatul de la ora 13.*
Emissiune de Sorin Lupașcu
14:00 *TVRM-edicina.* Prof. univ. dr. Florin Tudose la dispoziția dvs.
14:58 *Promo*
15:00 *Din sălile de concert.*
Emissiune de Mihai Dărie
15:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
17:20 *Promo*
17:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
19:20 *Promo*
19:30 *Ani de liceu.* Emissiune de Mugur Popovici
20:00 *Jurnale în stil Caragiale.*
Emissiune de Viorel Popescu
20:30 *Cronica ST.* Emissiune de Cristian Român
21:00 *Academica – Istoria care doare.*
Emissiune de Mircea Dogaru
22:00 *Din lumea cu doruri multe.*
Emissiune de Florin Racoci

TVRM Cultural

LUNI – 25 mai 2009

06:00 *Promo*
06:30 *Deutsche Welle* (r)
07:00 *Muzică populară*
07:30 *Forum Spiru Haret* (r)
08:00 *Stele de mâine*
08:25 *Poeți și poeme*
08:30 *Aplauze pentru haretiști* (r)
09:00 *Clubul liceenilor* (r)
10:00 *Știință și spiritualitate* (r)
11:00 *Am venit cu drag la voi* (r)
13:00 *Academica – Cărți în instanță* (r)
14:00 *Ecumenica* (r)
15:00 *Arta documentarului*
16:30 *Cronica scepticului*
16:30 *Mapamond cultural*
17:00 *Amfitrion Corina*
18:00 *Serial cultural de seară*
19:00 *Scena ca istorie*
20:00 *Comorile orașului*
20:30 *Muzică populară*
21:00 *Cultura unei generații*
22:00 *Muzica anilor*
22:27 *Poeți și poeme*
22:30 *Film artistic românesc*
23:50 *Promo*

MARȚI – 26 mai 2009

06:00 *Promo*
06:30 *Mapamond cultural*
07:00 *Muzică populară*
07:30 *Capcana timpului*
08:00 *Stele de mâine*
08:20 *Poeți și poeme*
08:30 *Serial cultural de seară* (r)
09:30 *Gândești, deci există* (r)
10:00 *Amfitrion Corina* (r)
11:00 *Cooltura unei generații* (r)
12:00 *Doctor de inimă albastră* (r)
13:00 *Invitatul de la ora 13 - direct*
14:00 *Recital muzical*
14:30 *Lecturi din Caragiale*
15:00 *Arta documentarului*
16:00 *Parodi press* (r)
16:30 *Mapamond cultural*

23:00 *Comentariul zilei.*
Emissiune de George Marinescu
00:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
04:00 *TVRM-edicina.* Prof. univ. dr. Constantin Dumitrache la dispoziția dvs (r)
05:00 *Arta de a trăi* (r)

MIERCURI – 27 mai 2009

06:00 *Promo USH*
06:10 *Jurnale în stil Caragiale* (r)
06:40 *Din sălile de concert* (r)
07:10 *Promo*
07:15 *Comentariul zilei* (r)
08:00 *Ani de liceu* (r)
08:30 *Aplauze pentru haretiști – Preluare TVRM Cultural*
09:00 *Comorile orașului – Preluare TVRM Cultural*
09:20 *Promo*
09:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
11:20 *Promo*
11:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
13:20 *Promo*
13:30 *Film documentar:* Lumea tehnologiei (ep. XXI)
14:00 *TVRM-edicina.* Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs.
14:58 *Promo*
15:00 *Café concert.* Emissiune de Sorin Petre
15:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
17:20 *Promo*
17:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
19:20 *Promo*
19:30 *Performer în arenă.*
Emissiune de Mugur Popovici
20:00 *Academica – Economia, pentru cine?*
Emissiune de Ilie Șerbănescu
21:00 *Generalul Cinema.*
Emissiune de Mircea Dogaru
21:30 *Părinți și copii.*
Emissiune de Dan Mironescu
22:30 *Popasuri de suflet.*
Emissiune de Violeta Sreciu
23:00 *Comentariul zilei.*
Emissiune de George Marinescu
00:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
04:00 *TVRM-edicina.* Prof. univ. dr. Florin Tudose la dispoziția dvs (r)
05:00 *Agricultura și alimentația* (r)

JOI – 28 mai 2009

06:00 *Promo USH*
06:10 *Jurnale în stil Caragiale* (r)
06:40 *Din sălile de concert* (r)
07:10 *Promo*
07:15 *Comentariul zilei* (r)
08:00 *Performer în arenă* (r)
08:30 *Echipele „Gusti” – Preluare TVRM Cultural*
09:20 *Promo*
09:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
11:20 *Promo*
11:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
13:20 *Promo*
13:30 *Film documentar:* Lumea tehnologiei (ep. XXII)
14:00 *TVRM-edicina.* Prof. univ. dr. Andrei Firiță la dispoziția dvs.
14:58 *Promo*
15:00 *Întâlnire cu folclorul.*
Emissiune de Theodora Popescu
15:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
17:20 *Promo*
17:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
19:20 *Promo*
19:30 *Lauri pentru liceeni.*
Emissiune de Cristina Matei
20:00 *Profil spiritual.*
Emissiune de Valeriu Răpeanu

17:00 *Gândești, deci există*
17:30 *Clubul diplomaților* (r)
18:00 *Serial cultural de seară*
19:00 *Cultura corpului*
20:00 *Nimic fără lege*
20:30 *Muzică populară*
21:00 *Ferestrele memoriei*
22:00 *Muzică clasică*
22:20 *Poeți și poeme*
22:30 *Film artistic străin* (r)
23:30 *Promo*

MIERCURI – 27 mai 2009

06:00 *Promo*
06:30 *Mapamond cultural*
07:00 *Muzică populară* (r)
07:30 *Muzică clasică* (r)
08:00 *Stele de mâine*
08:20 *Poeți și poeme*
08:30 *Serial cultural de seară* (r)
09:30 *Miorita*
10:00 *Academica – Ateneul artelor* (r)
11:00 *Filmul și istoria* (r)
11:30 *Aplauze pentru haretiști* (r)
12:00 *În căutarea folkului pierdut* (r)
13:00 *Adevăratele stele* (r)
14:30 *Comorile orașului* (r)
15:00 *Arta documentarului*
16:00 *Miorita* (r)
16:30 *Mapamond cultural*
17:00 *Amfitrion Corina*
18:00 *Serial cultural de seară*
19:00 *Profil spiritual – Calendar*
20:00 *Un actor și rolurile sale*
20:30 *Muzică populară*
21:00 *Echipele „Gusti”*
22:00 *Virtuți și vicii*
22:28 *Poeți și poeme*
22:30 *În lumea cu doruri multe și invitații săi*

JOI – 28 mai 2009

06:00 *Promo*
06:30 *Mapamond cultural*
07:00 *Muzică populară*
07:30 *Vorbiți, scrieți românește* (r)
08:00 *Stele de mâine*
08:20 *Poeți și poeme*
08:30 *Serial cultural de seară* (r)
09:30 *Deutsche Welle* (r)
10:00 *Amfitrion Corina* (r)

21:00 *Cărți în instanță.*
Emissiune de Florin Rotaru
22:00 *Jurnale în stil Caragiale.*
Emissiune de Viorel Popescu
22:30 *Film serial:* Dragoste oarbă – Filipine (ep. 8)
23:15 *Comentariul zilei.*
Emissiune de George Marinescu
00:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
04:00 *TVRM-edicina.* Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs (r)
05:00 *Miorita* (r)
05:30 *Popasuri de suflet* (r)

VINERI – 29 mai 2009

06:00 *Promo USH*
06:10 *Jurnale în stil Caragiale* (r)
06:40 *Întâlnire cu folclorul* (r)
07:10 *Promo*
07:15 *Comentariul zilei* (r)
08:00 *Unde ne sunt absolvenții Universității Spiru Haret.* Emissiune de Mugur Popovici
08:30 *La Hanul Morăreței – Preluare TVRM Cultural*
09:20 *Promo*
09:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
11:20 *Promo*
11:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
13:30 *Întâlnire cu folclorul.*
Emissiune de Theodora Popescu
13:58 *Promo*
14:00 *Gazonul fierbinte.*
Emissiune de Mugur Popovici
14:58 *Promo*
15:00 *Din sălile de concert.* Emissiune de Mihai Dărie
15:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
17:28 *Promo*
17:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
19:20 *Promo*
19:30 *Pulsul pieței.* Emissiune de Ramona Ștefănescu
20:00 *Apel telefonic.* Emissiune de George Nicolau
21:00 *Casă dulce românească.*
Emissiune de Cătălin Maximiuc
22:00 *Istorie și istorii.* Emissiune de Mircea Dogaru
23:30 *Comentariul zilei.*
Emissiune de George Marinescu
00:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
04:00 *Apel telefonic* (r)
05:00 *Profil spiritual* (r)

SÂMBĂȚĂ – 30 mai 2009

06:00 *Promo USH*
06:10 *Jurnale în stil Caragiale* (r)
06:30 *Casă dulce românească* (r)
07:30 *Cronica ST* (r)
08:00 *Stele de mâine.*
Emissiune de Dumitru Cucu
09:00 *Exclusiv pentru premianți.*
Emissiune de Carmen Fulger
10:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
11:50 *Promo*
12:00 *Agricultura și alimentația.*
Emissiune de Gheorghe Prediță
12:57 *Promo*
13:00 *Academica – Știință.*
Emissiune de Alexandru Mironov
14:00 *Universul cuvintelor.*
Emissiune de Alina Ardeleanu
14:30 *Adevăratele stele.*
Emissiune de Sorin Lupașcu
15:58 *Promo*
16:00 *Clubul diplomaților.*
Emissiune de Mihaela Mihalide
16:30 *Cinepanorama.*
Emissiune de Eugen Atanasu
17:00 *În lumea cu doruri multe și invitații săi*
18:30 *Contrapunct.* Emissiune de George Marinescu și Simona Șerban
19:30 *Am venit cu drag la voi.*
Emissiune de Georgel Nucă

11:00 *Profil spiritual – Calendar* (r)
12:00 *Café concert*
12:30 *Echipele „Gusti”* (r)
13:30 *Casă dulce, românească* (r)
14:30 *Sisteme de valori în criză* (r)
16:00 *Parodi press*
16:30 *Mapamond cultural*
17:00 *La Hanul Morăreței*
18:00 *Serial cultural de seară* (r)
19:00 *Doctor de inimă albastră*
20:00 *Românul, cetățean european*
20:30 *Muzică populară*
21:00 *Istorie și istorii*
22:20 *Poeți și poeme*
22:30 *Deutsche Welle*
23:00 *Clubul diplomaților*
23:30 *Promo*

VINERI – 29 mai 2009

06:00 *Parodi press*
06:30 *Mapamond cultural*
07:00 *Muzică populară*
07:30 *Cafeneaua literară* (r)
08:00 *Stele de mâine*
08:20 *Poeți și poeme*
08:30 *Serial cultural de seară* (r)
09:30 *Cronica scepticului* (r)
10:00 *În lumea cu doruri multe și invitații săi*
11:30 *Casa noastră* (r)
12:00 *Exclusiv pentru premianți* (r)
13:00 *Ferestrele memoriei* (r)
14:00 *Teleciclopedia valorilor românești* (r)
15:00 *Teatru* (r)
16:00 *Casă dulce românească* (r)
17:00 *Scena ca istorie*
18:00 *Cultura corpului*
19:00 *Oameni care au fost*
20:00 *Universul cuvintelor*
20:30 *Muzică populară*
21:00 *Ateneul artelor*
22:00 *Muzică clasică*
22:20 *Poeți și poeme*
22:30 *Filmul și istoria*
23:00 *Aplauze pentru haretiști*
23:30 *Promo*

SÂMBĂȚĂ – 30 mai 2009

06:00 *Promo*
06:30 *Café concert* (r)
07:00 *Deutsche Welle*
07:30 *Muzică clasică* (r)

21:30 *Lumea pe dos.* Emissiune de divertisment cultural politic. Realizator Viorel Popescu
22:30 *Film artistic românesc: Moromeții (I)* (1988). Regia: Stere Gulea. Distribuție: Victor Rebengiuc, Gina Patrichi, Luminița Gheorghiu, Mitiță Popescu. Pe fondul unor mutații sociale – care se vor dovedi ireversibile – filmul urmărește destrămarea unei familii țărănești tradiționale. Încercarea autoritară și disperată a capului familiei – Ilie Moromete (Victor Rebengiuc) – de a ține pe loc această realitate, eșuează. Cu Ilie Moromete dispăre un prototip social care a reprezentat secole de-a rândul societatea românească. Dispare, de fapt, o identitate care nu a mai fost înlocuită
00:00 *Adevăratele stele* (r)
01:30 *Lumea pe dos* (r)
02:30 *Academica – Știință* (r)
03:30 *Am venit cu drag la voi* (r)
05:30 *Clubul diplomaților* (r)

DUMINICĂ – 31 mai 2009

06:00 *Promo USH*
06:10 *Cinepanorama* (r)
06:30 *Vorbiți, scrieți românește* (r)
07:00 *Deutsche Welle.* Emissiune de Diana Popescu
07:30 *Deschide cartea!*
Emissiune de Alexandru Mironov
08:00 *Lumină în suflet.* Emissiune de Sorin Bejan
09:00 *Grădinița fermecată.*
Emissiune de Carmen Fulger
10:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
12:00 *Scena ca istorie.* Emissiune de Violeta Sreciu
13:00 *Cronica scepticului.*
Emissiune de Cristian Român
13:30 *Miorita – antologie de folclor tradițional.*
Emissiune de Ioan Filip
14:00 *Academica – Ateneul artelor.*
Emissiune de Mircea Micu
15:00 *Teatru în foliole de acasă.*
Emissiune de Viorel Popescu
16:00 *În căutarea folk-ului pierdut.*
Emissiune de Maria Gheorghiu
17:00 *Din instituțiile publice.*
Emissiune de George Nicolau
17:30 *Dor de-acasă.* Emissiune de divertisment. Realizator Puiu Stoicescu
19:30 *Doctor de inimă albastră.*
Emissiune de Dinu Măxer
20:30 *Societatea Națională Spiru Haret.*
Emissiune de Ciprian Vasilescu
21:00 *Festivalul internațional de Film Turistic și Religios CARAIMANFEST 2009 – Bușteni.* Realizator Sorin Bejan – transmisiune directă
23:00 *Film artistic: Legende dinastia Han – Ostatică în Chu* (China, 2005). Regia: Wai Han Tao, Huang Wai Ming, Li Ji Qioang. Actor: Jacklyn Wu Chien Lien, Kristi Yeung Yu, Hu Jun, Xiao Rong Sheng. În anul 221 î.Hr., împăratul Qin Zheng a cucerit și unificat cele Șase State aflate și a inaugurat dinastia Qin, autointitulându-se Primul Împărat. Războiul celor Șase State dezmembrete și-au unit forțele și s-au răscolit împotriva Dinastiei Qin, numai că a fost nevoie de multe lupte și acte de curaj ca să poată distruge putemica Dinastie Qin și să instauraze o nouă dinastie
00:30 *Dor de-acasă* (r)
02:00 *Scena ca istorie* (r)
03:00 *Doctor de inimă albastră* (r)
04:00 *Galele TVRM* (r)

*În emisiunea **Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**, sunt prezentate **Consultații pentru sesiunea de examene**. Emissiunea este realizată în cadrul Departamentului Învățământ.

08:00 *Stele de mâine*
08:20 *Poeți și poeme*
08:30 *Lecturi din Caragiale*
09:00 *Program pentru copii*
10:00 *Universul cuvintelor*
10:30 *Aplauze pentru haretiști*
11:00 *La Hanul Morăreței*
12:00 *Teatru*
13:00 *Invitatul de la ora 13* (r)
14:00 *Nimic fără lege*
14:30 *Casa noastră*
15:00 *Istorie și istorii* (r)
16:30 *Cafeneaua literară*
17:00 *Exclusiv pentru premianți*
18:00 *Grădina cu statui – Lumea văzută de aproape*
19:00 *Din lumea cu doruri multe*
20:00 *Clubul liceenilor*
21:00 *Film artistic românesc*
22:20 *Poeți și poeme*
22:30 *Academica – Cărți în instanță*
23:30 *Promo*

DUMINICĂ – 31 mai 2009

06:00 *Din lumea cu doruri multe* (r)
07:00 *Știință și spiritualitate*
08:00 *Stele de mâine*
08:20 *Poeți și poeme*
08:30 *Recital muzical*
09:00 *Ecumenica*
10:00 *Vorbiți, scrieți românește*
10:30 *Un actor și rolurile sale*
11:00 *Café concert*
11:30 *Românul, cetățean european* (r)
12:00 *Grădina cu statui – Lumea văzută de aproape* (r)
13:00 *Virtuți și vicii*
13:30 *Adevăratele stele*
15:00 *Societatea Națională Spiru Haret*
15:30 *Sisteme de valori în criză*
17:00 *În căutarea folk-ului pierdut*
18:00 *Teleciclopedia valorilor*
19:00 *Am venit cu drag la voi*
21:00 *Film artistic străin*
22:20 *Poeți și poeme*
22:30 *Capcana timpului*
23:00 *Café concert*
23:30 *Promo*

RADIO ROMÂNIA DE MÂINE — STUDENT FM

LUNI – VINERI

07.00-10.00
BUNĂ DIMINEAȚA USH!
Realizator: George Bonea

10.00-13.00
TACHE ȘI FACE
Realizator: Robert Tache

13.00-16.00
DUPĂ-AMIAZĂ CU GIANI
Realizator: Giani Marinache

Marti – INVITATUL DE LA ORA 13

Realizator: Sorin Lupașcu

Miercuri – APEL TELEFONIC
Realizator: George Nicolau

16.00-19.00
FRESH NEWS
Realizatori: Otilia Zamfir și Alina Toma

19.00-22.00
ULTIMA EDIȚIE
Realizator: Maria Ilie

22.00-23.00
ORA H – ORA HARETIȘTILOR

23.00-24.00
CAFÉ NOCTURN
Realizator: Luminița Bondrea

00.00-01.00
Luni – BUSSINES HOUR
Marti – BUCUREȘTI AFTER HOUR
Miercuri – OMUL DIN SPATELE PERSONALITĂȚII
Joi – ÎN CĂUTAREA MICULUI PARIS
Vineri – COCKTAIL TURISTIC

01.00-02.00
Luni – TOP RRM INTERNAȚIONAL
Marti – CÂNTEC DULCE ROMÂNESC
Miercuri – TOP RRM ROMÂNESC
Joi – **Vineri** – NIGHT FEVER

02.00-07.00
Luni – **Vineri** – NIGHT FEVER

SÂMBĂȚĂ – DUMINICĂ

07.00-08.00
NIGHT FEVER

08.00-12.00
MATINAL DE WEEK-END
Realizator: Ionuț Tardel

12.00-13.00
Sâmbătă – CU CASA-ÎNCHISĂ
Realizator: Anca Dumitrescu
Duminică – FAIRPLAY
Realizator: Mugur Popovici

13.00-17.00
SIESTA DE WEEK-END
Realizator: Ionuț Tardel

17.00-18.00
Sâmbătă – BUCUREȘTI AFTER HOUR
Realizator Sergiu Panaiteșcu și Alex Crăciun
Duminică – ÎN CĂUTAREA MICULUI PARIS
Realizator: Alina Toma

18.00-19.00
Sâmbătă – TOP RRM INTERNAȚIONAL
Realizator: Monica Alexandrescu și Alina Jumuga
Duminică – TOP RRM ROMÂNESC
Realizator: Simona Dușescu

19.00-20.00
Sâmbătă – BUSSINES HOUR
Realizator: Cristiana Tudor
Duminică – COCKTAIL TURISTIC

20.00-21.00
Sâmbătă – PRINTRE RÂNDURI
Realizator: Otilia Zamfir
Duminică – OMUL DIN SPATELE PERSONALITĂȚII
Realizator: Maria Ilie

21.00-22.00
Sâmbătă – ORA PE BUNE
Realizator: Ionuț Tardel
Duminică – 80 REMEMBER
Realizator: Robert Tache

22.00-23.00
CAFÉ NOCTURN

23.00-24.00
NIGHT FEVER

CLIFE DE DESĂVÂRSIRE

„Istoria cu învățătură” și „Profil spiritual” reprezintă două emisiuni care și-au dovedit cea mai mare longevitate în grila programelor Televiziunii *România de Măine*. De-a lungul celor șapte ani de difuzare alternativă săptămânală, au fost invitați academicieni, mari interpreți ai scenelor dramatice și lirice românești, profesori, cercetători, specialiști în diferite domenii ale vieții științifice și culturale românești. Aceștia au împărtășit teles

